

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2017

OBSAH

1. STRUČNĚ O ČINNOSTI SPOLEČNOSTI JINDŘICHA
CHALUPECKÉHO V ROCE 2017
2. CENA JINDŘICHA CHALUPECKÉHO 2017
3. FINALISTÉ A LAUREÁT CJCH 2017
4. CLEMENS VON WEDEMEYER JAKO HOST VÝSTAVY CJCH 2016
5. BARBORA KLEINHAMPLOVÁ: HAND OVER HEELS
(PERFORMANCE), ART IN GENERAL, NEW YORK
6. VÝSTAVA RIPPLE EFFECT, CENTRUM PRO SOUČASNÉ UMĚNÍ
FUTURA
7. PROGRAMY PRO VEŘEJNOST: CAFÉ CHALUPECKÝ,
INTERVENCEV REGIONÁLNÍCH GALERIÍCH
8. ZAHRANIČNÍ VÝSTAVY:
 - ADÉLA SOUČKOVÁ, BERLÍN
 - DON'T WORRY BOY, HELSINKI
9. UČEBNY
10. FINANČNÍ ZPRÁVA
11. OHLASY V MÉDIÍCH

Výroční zpráva Společnosti Jindřicha Chalupického 2017

Ke dni 31.12.2017

Společnost Jindřicha Chalupického v roce 2017 výrazně rozšířila svoji činnost. Naším cílem je pokračovat v započatém úsilí stát se **z pořadatele nejvýznamnější české ceny pro mladé umělce, Ceny Jindřicha Chalupického, platformou působící v oblasti porevolučního a současného českého umění, která jej dlouhodobě a systematicky podporuje a představuje odborné i široké veřejnosti po celé České republice i v zahraničí.** Cena Jindřicha Chalupického samozřejmě nadále zůstává jedním ze stěžních projektů, i zde ovšem pokračujeme v zavádění kvalitativních změn, aby náplní Ceny byla především celoroční kurátorská, produkční a propagační podpora mladých umělců-finalistů. Vedle pořádání CJCH se Společnost věnuje nově zavedeným programovým liniím určeným pro odbornou i širokou veřejnost – sérii diskusí, performance, promítání a experimentálních událostí za účasti zahraničních hostů pod zastřešujícím názvem **Café Chalupický**, a dále o loni iniciovanou řadu **intervencí** do regionálních výstavních institucí za účasti umělců, kteří byli v minulosti finalisty či laureáty CJCH. Tato spolupráce nabrala v letošním roce podobu již ustálené úspěšné série výstav finalistů Ceny Jindřicha Chalupického z předchozího roku v Oblastní galerii Liberec, jejíž program věnovaný současnému mladému českému umění je tím výrazně posílen. Dále realizujeme na CJCH zcela nezávislé výstavní projekty, rezidenční programy, edukační projekty a další aktivity, nezřídka ve spolupráci s dalšími institucemi, vždy se zřetelem na prezentaci současného českého umění místní veřejnosti a také stále více i na mezinárodní scéně.



Kurátorka Mariana Serranová při komentované prohlídce výstavy Anny Hulačové v Oblastní galerii v Liberci

V lednu byla **vyhlášena jména finalistů Ceny Jindřicha Chalupického pro rok 2017**, a v průběhu roku se také uskutečnilo několik rezidenčních pobytů/setkání se zahraničními hosty z cyklu **Café Chalupický** v Praze (Aneta Rostkowska&Jakub Woynarowsky, Pablo José Ramirez, Nikita Cai a kurátorské duo Triple Candie které tvoří Shelly Bancroft a Peter Nesbett), akce **Jindřich, obhájce umění** v Českých Budějovicích a diskuzní setkání o smyslu Ceny **Kulatý stůl CJCH**. Byly zahájeny samostatné výstavy finalistů Ceny z roku 2016 ze série **Intervence**: Anny Hulačové, Johany Střížkové, Kataríny Hládekové a Aleše Čermáka v Oblastní galerii Liberec. Na podzim proběhlo zahájení výstavy **Finále 2017** v Moravské Galerii v Brně (vernisaž 21.9.), na které prezentovala své nové projekty pětice finalistů Ceny Jindřicha Chalupického pro aktuální rok – Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot a Viktorie Valocká (Langer). Paralelně s brněnskou výstavou proběhlo také zahájení skupinové výstavy **Ripple Effect** v Centru pro současné umění v Praze FUTURA, (vernisaž 26.9.). Proběhla také soutěž pro střední školy **Máš umělecké střevo?**, vyhlášení jejího vítěze se konalo v Galerii Rudolfinum v Praze (její evaluace je předmětem samostatné žádosti). V rámci našich zahraničních aktivit byly realizovány tři prezentace českých umělců – samostatná výstava **Adély Součkové** v Berlíně, skupinová výstava **Don't Worry Boy** v Helsinkách a osmi hodinová performance **Hand over Heels** laureátky CJCH z roku 2015 **Barbory Kleinhamplové** v New Yorku, USA. Jedním z výstupů nejdelšího výzkumného pobytu pozvaných zahraničních hostů – americké kurátorské dvojice Triple Candie – byla také výstava **Institut pro studium univerzálních nejistot, část druhá: Kapitalismus** v pražské Galerii Ferdinanda Baumana (vernisaž 1.12.). Společnost kromě výše zmíněných aktivit mj. intenzivně pracuje na **výzkumné činnosti ve spojitosti s osobností Jindřicha Chalupického** a na zveřejnění **online archivu** spojeného s historií Ceny Jindřicha Chalupického od roku 1990 po současnost. V průběhu roku jsme také intenzivně pracovali na nové podobě webových stránek, které by lépe sloužili pro získávání informací o aktivitách Společnosti pro všechny zájemce z řad odborné i širší veřejnosti. Nový web sjch.cz bude spuštěn během února 2018.



Výstava Institut pro studium univerzálních nejistot, část druhá: Kapitalismus, Galerie Ferdinanda Baumana v Praze, autoři: Triple Candie

Vyhlášení finalistů Ceny Jindřicha Chalupického 2017

17.1. 2017 ve Veletržním paláci, Národní galerie v Praze

Finalisté: Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot, Viktorie Valocká (Langer)

Pětici finalistů vybrala šestičlenná mezinárodní porota, která zasedala v podobném složení jako v předchozím roce. Předsedou poroty byl Marek Pokorný, umělecký manažer Galerie města Ostravy PLATO. Členy poroty dále byli výtvarník Jiří Kovanda, teoretička umění a ředitelka Slovenské národní galerie Alexandra Kusá, Islandčan Gunnar B. Kvaran, ředitel The Astrup Fearnley Museum of Modern Art v Oslu, teoretička umění a kurátorka Pavlína Morganová a Marina Shcherbenko, kurátorka a odborná poradkyně v Bottega Gallery a Shcherbenko Art Centre v Kyjevě.

K obměně poroty došlo na podzim, kdy o laureátovi Ceny Jindřicha Chalupického 2017 rozhodovala již nová porota ve složení: Zdenka Badovinac, předsedkyně poroty, kurátorka, ředitelka Moderní galerie v Lublani ve Slovinsku, Vjera Borozan, ředitelka Národního muzea Černé Hory a ředitelka projektu Artyčok TV z České republiky, Lenka Klodová, umělkyně, vedoucí Ateliéru tělového designu na FaVU VUT v Brně, Marek Pokorný, výtvarný kritik, kurátor a umělecký manažer Galerie města Ostravy PLATO, Laurel Ptak, kurátorka a výkonná ředitelka organizace Art in General v New Yorku, USA a Vasif Kortun, kurátor, programový a výzkumný ředitel galerie SALT v Istanbulu (2011–2017) v Turecku.



Finalisté CJCH 2017, zleva: Martin Kohout, Romana Drdová, Richard Loskot, Viktorie Valocká (Langer) a Dominik Gajarský

Romana Drdová (1987) je studentkou Akademie výtvarných umění v Praze (Ateliér nových médií I./škola Tomáše Svobody). Absolvovala také několik studijních stáží, mj. na Korean National University v Soulu, nebo v ateliérech hostujících pedagogů AVU Floriana Pumhösel a Nicole Wermers. Její tvorbě, často v médiích objektu, fotografie, nebo instalace, je vlastní specifická čistá estetika, mnohdy až průhlednost a práce se světlem, hmotou a prázdnotou v kombinaci se specifickými materiály a postupy, pro které se autorka inspiruje kromě kontextu vizuálního umění také ve světě módy, technologie nebo designu. Citlivě a metaforicky se vyjadřuje k tématu vnímání a mezilidské interakce v době „datového smogu“. Svou tvorbu představila především v českých nezávislých institucích (samostatné výstavy například v pražském centru současného umění MeetFactory nebo Karlin Studios), ale také v Národní galerii v Praze a v mezinárodním kontextu ve Vídni, Berlíně, či belgickém Liège.

Dominik Gajarský (1986) je absolvent Akademie výtvarných umění v Praze (Ateliér nových médií II./škola Anny Daučíkové). Strávil také studijní stáž na UdK v Berlíně (ateliér Josephine Pryde). V roce 2014 byl jedním z finalistů ceny Leinemann Foundation Award. Gajarský se vyjadřuje především prostřednictvím média fotografie a pohyblivého obrazu se zvláštním citem pro analogovou techniku včetně její historie. Formálně často odkazuje k modernistickým vzorům, současně však nahlíží kánon

a hegemonii západní kultury kriticky, mj. s ohledem na post-koloniální diskurs, feminismus nebo ekologii. Svou tvorbu pravidelně představuje na samostatných i skupinových výstavách a přehlídkách v Česku i v zahraničí, např. na Close-Up cinema v Londýně, na PAF v New Yorku, v Českém centru v Berlíně či v Národní galerii v Praze. Absolvoval rezidenční pobyt v rámci EIB Artists' Development Programme v Lucembursku a na Summer Academy v Salcburku. Vedle vizuálního umění je také aktivním hudebníkem.

Martin Kohout (1984) je absolvent Filmové fakulty Akademie múzických umění v Praze (Katedra kamery) a Städelschule ve Frankfurtu (ateliér Simona Starlinga). Dva roky také studoval na UdK v Berlíně a strávil studijní stáž na KHM v Kolíně. Jeho multimediální tvorba reaguje na nejrůznější životní situace, na neuchopitelnost současného světa a neschopnost individua se v něm zorientovat. Kohoutovým hlavním tématem je médium internetu a sebereflexe člověka v globální komunikaci, která přináší protichůdné zážitky - sblížení i agresi, sebedůvěru i bezmoc. Svou tvorbu představil v posledních letech v českém i mezinárodním kontextu na samostatných i skupinových výstavách, mj. v New Yorku, Pekingu, Tokiu, Berlíně, Paříži nebo Sofii. V roce 2010 byl jedním z finalistů německé ceny Marler Video-Kunst-Preis. V roce 2008 zvítězil v soutěži Jiné vize na Festivalu animovaného filmu v Olomouci a byl finalistou Ceny Jindřicha Chalupického již v roce 2014.

Richard Loskot (1984) je absolvent Fakulty umění a architektury na Technické Univerzitě v Liberci (ateliér Vizuální komunikace). Dva roky také studoval na Akademie der Bildenden Künste v Michově (ateliér Magdaleny Jetelové). Tvorba Richarda Loskota je založena na procesualnosti a vytváření situací a prostředí, která tematizují samotné lidské vnímání. Využívá přitom sofistikovaných prostředků a moderních technologií, které ve výsledku na diváka mohou působit jako propracovaný kouzelnický trik. Pravidelně prezentuje svou práci na samostatných výstavách zejména v Česku a na Slovensku (mj. v Národní galerii v Praze, Domě umění města Brna či Galerii hl. m. Prahy) a také na skupinových výstavách u nás i v zahraničí (např. Biennale Giovaney Monza, galerie Rotor v Grazu či v Astrup Fearnley Museet v Oslu). V roce 2013 byl jedním z finalistů ceny Blumm Prize v Bruselu. V roce 2007 zvítězil v soutěži Exit (Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem) a byl finalistou Ceny Jindřicha Chalupického již v letech 2014 a 2012.

Viktorie Valocká (Langer) (1988) je absolventkou Akademie výtvarných umění v Praze (Ateliér malířství II./škola Vladimíra Skrepla). Byla také na studijní stáži na Universidad Complutense department Bellas Artes v Madridu a dva semestry strávila v ateliérech hostujících pedagogů AVU, Floriana Pumhösela a Silke Otto Knapp. Valocká je především malířkou, pracuje také v médiích koláže, kresby a keramiky. V její často velkoformátové malbě je zřejmá inspirace uměním začátku 20.století, zejména artificialismem či poetismem, spíše než aktuálními trendy na mezinárodní

scéně. Přesto se téměř abstraktní tvorba Valocké vyznačuje velmi aktuálním jazykem a vyzrálým rukopisem. Autorka svou tvorbu představila zejména v kontextu české nezávislé umělecké scény, vystavovala ale také v Národní galerii v Praze nebo v Sør-Troms Museu v norském Trastadu. V rámci Are-events byla v roce 2016 na rezidenci v Athénách.

Výstava Cena Jindřicha Chalupeckého: Finále 2017

Vystavující umělci: Romana Drdová, Dominik Garajský, Martin Kohout, Richard Loskot, Viktorie Valocká (Langer)

Kurátorky výstavy: Tereza Jindrová, Karina Kottová

Architekt výstavy: Tomáš Svoboda

Výstava finalistů se letos podruhé konala v prostorech Pražákova paláce **Moravské galerie v Brně**. Pro tuto příležitost připravili autoři nové projekty od prostorových a audiovizuálních instalací přes malbu, až po krátké filmové formáty. Společným jmenovatelem jim bylo promlouvání o dnešním světě či jeho blízké budoucnosti, z formálního hlediska pak vytvoření komplexních zážitkových prostředí, která od diváků vyžadovala plné ponoření do výstavy a do situací, které jim finalisté svými aranžmá připravili.



Pohled do instalace s filmem Slides od Martina Kohouta, laureáta CJCH 2017

Laureátem byl zvolen **Martin Kohout**, který na výstavě představil svůj dvacetiminutový film *Slides* věnovaný problematice mezilidských vztahů ovlivněných životem v rozdílných časových rytmech (Kohout se tématem denní vs. noční práce a jejího vlivu na kvalitu a podobu života zabývá již delší dobu a film *Slides* je pouze

jedním z plánovaných výstupů jeho výzkumu). Diváckou cenu Českých center získal Richard Loskot.

Počet návštěvníků vernisáže: 492 (Dětská vernisáž: 40)

Počet návštěvníků výstavy (do 31.12.2017): 3891 včetně doprovodných a edukačních programů



Laureát Ceny Jindřicha Chalupického 2017 Martin Kohut a finalisté Viktorie Langer, Richard Loskot, Romana Drdová a Dominik Gajarský v průběhu ceremoniálu

Vyhlášení proběhlo 26.11. v **Univerzitním kině Scala v Brně** a bylo již tradičně přenášeno Českou televizí na programu ČT Art. Režisérem večera byl Tomáš Luňák, moderátorem stejně jako v minulém roce teoretik a umělecký kritik Tomáš Pospiszl. Předávání ceny je k dispozici ke shlédnutí online, a to sice zde:

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/2315410-cena-jindricha-chalupeckeho-zaznam-slavnostniho-ceremonialu>

Návštěvnost: 300 osob

Clemens von Wedemeyer: Nebeská havěť

Kurátorka výstavy: Karina Kottová

V souvislosti s výstavou finalistů Ceny Jindřicha Chalupického, nejprestižnějšího českého ocenění pro vizuální umělce do 35 let, jsme v roce 2016 započali novou tradici samostatných výstav zahraničních hostů: mezinárodně etablovaných umělců,

kteří představí své práce po boku výstavy finalistů CJCH. Výběr se zaměřuje na umělkyně či umělce, jejichž práce rezonuje s aktuálním děním na české scéně a je inspirativní či jinak referenční pro místní dění, přesto že zde dosud nebyla zevrubněji přestavena. Zveme zejména autory střední generace, kteří jsou v mezinárodním prostředí výrazně viditelní, ale jejich působení zde ještě není záležitostí dekád, a tudíž jsou svými přístupy velmi blízko mladé české generaci představované v rámci Ceny Jindřicha Chalupického.

Clemens von Wedemeyer vystavoval v České republice vůbec poprvé a vytvořil pro tuto příležitost hned dvě zcela nová a navzájem propojená díla: první byla intervence do stálé sbírky moderního umění Moravské galerie. Wedemeyer několik měsíců studoval sochařské sbírky galerie (dvakrát přijel při této příležitosti do Brna a shromážděné materiály pak zpracovával na dálku) a následně vytvořil selekci soch z galerijního depozitu, které působivě instaloval v druhém patře Pražákova paláce ve vstupní části expozice. Tytéž sochy pak zpracoval metodou 3D animace do nového videa, které bylo vystaveno v galerii Atrium ve čtvrtém patře Pražákova paláce.

Počet návštěvníků vernisáže: 532

Počet návštěvníků výstavy (do 31.12.2017): 2042



Záběr z videa Clemense von Wedemeyera, Nebeská havěť

Barbora Kleinhamlová: Hand over Heels (performance)

28.10., Art in General, New York, USA

Kurátorka: Tereza Jindrová

Performativní projekt umělkyně a laureátky Ceny Jindřicha Chalupického z roku 2015 Barbory Kleinhamlové organizovaný Společností Jindřicha Chalupického se, oproti původně plánovanému místu (Whitechapel Gallery v Londýně) odehrál v Art in General v New York City (viz podrobné zdůvodnění změny ve zvláštní zprávě). Kleinhamlová performance s herci secvičila v prostoru kanceláře Art in General a to za plného chodu kanceláře. Téma prekarizované práce se tak v akce ještě více zpřítomnilo. Performance trvala celých 8 hodin (průměrná pracovní doba v západním světě). Akce byla v několika blocích vysílána v přímém přenosu na Facebookovém

profilu Společnosti Jindřicha Chaluppeckého, aby ji v reálném čase mohli sledovat i zájemci, kteří se akce nemohli zúčastnit osobně, především pak české publikum.

Počet návštěvníků performance (28.12.2017): 100

Odkaz na anotaci akce na stránkách partnerské instituce:

<http://www.artingeneral.org/exhibitions/648>

Odkaz na archiv streamu z akce:

<https://www.facebook.com/chalupecky.cz/videos/1868166126574375/>



Dokumentace performance Hand over Heels Barbory Kleinhamplové v Art in General v New Yorku, USA

Ripple Effect

Centrum pro současné umění FUTURA, Praha, trvání výstavy 27. 9. – 26. 11. 2017, vernisáž 26.9. 18:00

Kurátorky výstavy: Karina Kottová a Fatos Ustek

Vystavující umělci: Alžběta Bačíková & Martina Smutná, Darren Bader, Filip Dvořák, Barbora Fastrová & Johana Pošová, Anežka Hošková, Antonín Jirát, Tomáš Kajánek, Václav Kopecký, Břetislav Malý, Anna Ročňová, Tomáš Roubal, Egill Sæbjörnsson, Carey Young, Jakub Tajovský, Monika Žáková, Aleš Zapletal

Myšlenka uspořádat výstavu Ripple Effect se zrodila z kurátorského pokusu prozkoumat a přehodnotit práci mladých umělců přihlášených do aktuálního ročníku Ceny Jindřicha Chalupického. Začaly jsme znovu procházet stovky děl od více než devadesáti umělců, kteří zpravidla zůstávají ve skrytu tradičního výběrového procesu, kdy je zvláštní pozornost věnována jen několika vyvoleným a nakonec jedinému 'vítězi'. Výstava, která na základě našeho výzkumu vznikla, ale není žádným 'salonem odmítnutých'. Namísto potězkávání kvantit se rozhodly projekt strukturovat okolo tří sémantických bodů, které zdůrazňují pojmy radosti, spekulace a temperamentu. Tři díla mezinárodně uznávaných umělců Darrena Badera, Carey Young a Egilla Saebjörnssona předznamenávají otázky, jež si výstava klade, a jež se nadále otevírají a rozšiřují skrze práce umělkyň a umělců působících na české scéně. Název výstavy odkazuje k systému vztahů, kdy jediná kapka může mít dopad zdaleka přesahující prvotní impuls.



Pohled do výstavy Ripple Effect v Centru pro současné umění, FUTURA

PROGRAMY PRO VEŘEJNOST

Programy pro veřejnost pořádané Společností Jindřicha Chalupického jsou v současné koncepci rozdělené do dvou kategorií. Zaprvé jde o doprovodné programy CJCH, jejichž hlavním cílem je představit veřejnosti aktuální finalisty ceny, zadruhé dlouhodobé projekty SJCH, jejichž cílem je reflektovat historii ceny, její dosavadní laureáty, finalisty i porotce a celkově přispívat do odborné i širší veřejné diskuse o současném umění.

Na základě zkušenosti a zpětné vazby z předchozích let jsme se rozhodli omezit doprovodné akce s aktuálními finalisty v první polovině roku na minimum, respektive soustředit se na publikování rozhovorů a textů o finalistech (např. Radio Wawe, Artalk.cz) a ponechat umělcům maximum prostoru pro práci na finálových projektech. Součástí této přípravné fáze byly pravidelná společná i individuální setkání umělců s kurátorkami výstavy, Terezou Jindrovou a Karinou Kottovou, a s architektem výstavy, Tomášem Svobodou. Na podzim proběhlo seznámení veřejnosti s finalisty na půdě Akademie výtvarných umění v Praze (15.11.) kde autoři představili jak své projekty pro výstavu Finále 2017 probíhající v té době v Brně, tak svou uměleckou praxi obecně. Blíže se návštěvníci s koncepty tvorby finalistů mohli seznámit také na dvou komentovaných prohlídkách, které za přítomnosti kurátorek a finalistů proběhly. Vznikly také videoprofilové všech finalistů, které jsou k dispozici na serveru Artyčok.tv zde: <http://artycok.tv/39694/finaliste-cjch-2017>. K výstavě byl vydán katalog, který byl již tradičně volně k rozebrání pro návštěvníky výstavy *Finále 2017* a Clemens von Wedemeyer: *Nebeská havěť*.

Café Chalupecký

V rámci cyklu Café Chalupecký se odehrávají setkání s různými hosty, na různých místech a různého formátu. V první polovině roku 2017 se v Praze uskutečnila tři setkání se zahraničními hosty – s kurátorsko-uměleckou dvojicí z Polska, **Anetou Rostkowskou a Jakubem Woynarowským**, s guatemalským kurátorem Pablem **José Ramirezem** a s čínskou kurátorkou **Nikitou Cai**. Všichni zahraniční hosté strávili v Praze několik dní, během nichž absolvovali bohatý program schůzek ve zdejších galerijních institucích a setkali se s řadou místních umělců v rámci návštěv ateliérů nebo portfolio reviews. Na podzim se v rámci Café Chalupecký uskutečnila třítydenní rezidenci (ve spolupráci s MeetFactory) amerického kurátorského dua **Triple Candie**. Kurátorská dvojice **Shelly Bancroft a Peter Nesbett** uspořádala dvě autorské performativní přednášky s názvem *Let the Artists Die*, které zároveň umožnily publiku seznámit se blíže s jejich profesionální kurátorskou dráhou. Jednou se akce uskutečnila v Brně v rámci programu listopadového Víkendu s Chalupeckým – akce navázané na slavnostní Ceremoniál vyhlášení laureáta CJCH (26.11.), a jednou v prosinci v prostorech Nadace a centra pro současné umění Praha. Pod hlavičkou Café Chalupecký se zároveň uskutečnily ještě dvě veřejné akce – **křest knihy** k Jindřichu Chalupeckému v Českých Budějovicích a diskuse **Kulatý stůl CJCH** v Praze.



Kurátorské duo Triple Candie a jejich performativní přednáška Let the Artists Die

Aneta Rostkowska a Jakub Woynarowský: Podivná a strašlivá sága Chalupckého ceny, Veletržní palác, Národní galerie v Praze, 8. ledna, 15h

Komentovaná prohlídka výstavy Cena Jindřicha Chalupckého: Finále 2016
Během komentované prohlídky, která byla součástí programu dernisáže výstavy loňských finalistů, představili Aneta Rostkowska a Jakub Woynarowski hypotetickou výstavu realizovanou Národní galerií v Praze, která odkázala k „zapomenuté“ historii Ceny Jindřicha Chalupckého. Skrze vyprávění a (anti)dokumentaci si hravým způsobem přivlastnili vybrané prvky galerijního prostoru a vystavená díla. Performance byla založená na myšlence tzv. „gonzo kurátorství“ – tvůrčí praxe pojaté jako proces přivlastnění předmětů skrze jejich opředení částečně fiktivním příběhem. Gonzo kurátorství je nezávislá, rebelská a performativní kurátorská metoda, usilující narušit zavedený chod uměleckých institucí a obvyklých výstavních formátů, a to v době ekonomické a politické krize.

návštěvnost: 100 osob

Pablo José Ramirez: **Vstříc vesmíru (na půl cesty). Kurátorské zamyšlení nad zemí, hranicemi a černými dírami**, TanzitDisplay, Praha, 31. března, 18h

Přednáška a pop-up výstava

Guatemalský kurátor, teoretik a výtvarný kritik Pablo José Ramirez vedl rozpravu nad tématy globální politiky kapitalismu, zrychlené spotřeby a podvratné schopnosti

umění v současném světě. Jednotlivá témata byla reflektována skrze díla a vyjádření sedmi konkrétních umělců z nejrůznějších částí světa, kteří se v rámci večera zúčastnili debaty přes živý videohovor.

Participující umělci:

Kathryn Elkin (Velká Británie)

Jasmijn Visser (Holandsko)

Adrian Balseca (Ekvádor)

Manuel Chavajay (Guatemala)

Javier Esteban Calvo (Costa Rica)

návštěvnost: 40 osob



Pablo José Ramírez během své přednášky Vstříc vesmíru: napůl cesty v pražském TranzitDisplayi

Jindřich, obhájce umění, Galerie tiskárny Karmášek, České Budějovice, 22.dubna, 18h

Křest knihy, přednáška a performance

Setkání u příležitosti křtu knihy Zdeňka Brdka „Obhájce moderního umění“, která pojednává o textech Jindřicha Chalupeckého z období 30. a 40. let minulého století. Na setkání vystoupil autor knihy Zdeněk Brdek, který knihu představil, a historik

umění Filip Šenk, který ve své přednášce představil vztah Chalupeckého k architektuře. Součástí programu bylo také performativní čtení Chalupeckého textů v podání umělce Davida Helána. Akce se konala ve spolupráci s festivalem *Literatura Žije*.

Návštěvnost: 70 osob

Nikita Yingqian Cai: *Kam pluje dračí lod'?*, TanzitDisplay, Praha, 27. června, 18h

Přednáška věnovaná podmínkám současného (nezávislého) umění a uměleckého provozu v Číně

Současné čínské umění a institucionální praxe zaznamenaly v posledních deseti letech výrazné směřování a oživení prostřednictvím tržního a komerčního sektoru. Těžiště přednášky se postupně přesunulo od binárních debat raných uměleckých hnutí v Číně ke globální migraci uměleckých myšlenek, forem a materiality vztažené k místnímu pohledu delty Perlové řeky, kde se nachází Times Museum, jehož je Nikita Cai hlavní kurátorkou.

návštěvnost: 20 osob

Kulatý stůl Ceny Jindřicha Chalupeckého, Centrum pro současné umění Praha, 8. června, 18h

Veřejně přístupná diskuse za účasti předem oslovených hostů

Otevřená diskuse s dosavadními laureáty i finalisty Ceny Jindřicha Chalupeckého, členy poroty i se zástupci nastupující umělecké generace se týkala toho, jakou má Cena cenu, jak přispěla k osobnímu rozvoji jednotlivých umělců a co od ní očekává umělecká scéna dnes.

Cílem akce byla konstruktivní debata, nápomocná CJCH v sebereflexi i plánování do budoucna. Z dosavadních laureátů a finalistů se debaty zúčastnili např. Barbora Kleinhamplová, Pavel Sterec, Martin Kohout, Richard Loskot, dalšími hosty byli Edith Jeřábková, Šárka Koudelová, Marie Lukáčová, Šimon Kadlčák, Jiří Žák a Jiří Kovanda.

Návštěvnost: 50 osob

Triple Candie: Let the Artists Die

Kurátorská dvojice **Shelly Bancroft a Peter Nesbett** uspořádala dvě autorské performativní přednášky s představením své dosavadní kurátorské praxe a účastí dvou různých českých hostů (role vypravěče a umírajícího umělce).

25. listopadu 18h Kavárna Praha, Brno

4. prosince 19h Nadace a Centrum pro současné umění Praha

Návštěvnost: 60 osob

Intervence v regionálních galeriích

V rámci snahy oslovovat publikum i mimo centra jako je Praha nebo Brno, navazovat dlouhodobé pozitivní vztahy s krajskými institucemi a současně spolupracovat i s dosavadními laureáty a finalisty CJCH jsme již v roce 2016 zahájili cyklus tzv. intervencí. V letošním roce zatím proběhly čtyři výstavy loňských finalistů (Anna Hulačová, Johana Střížková, Katarína Hládeková, Aleš Čermák) CJCH v Oblastní galerii v Liberci. Na dosavadní spolupráci s Galerii výtvarných umění v Chebu a Galerii moderního umění v Roudnici nad Labem navážeme v roce 2018 výstavami Barbory Klímové (Cheb) a Františka Skály (Roudnice).

Intervence #4: Anna Hulačová: *Přestávky mezi směnami*, Oblastní galerii v Liberci (trvání výstavy 10.3. – 26.6.2017), vernisáž 19.3., 17:30h

Výstava Anny Hulačové v OGL představila část děl, která byla vytvořena pro finále Ceny Jindřicha Chaloupeckého 2016. Nová série soch dále rozvinula charakteristické rysy tvorby Hulačové jako je kombinace dvourozměrného a trojrozměrného zobrazení a využívání nesochařských materiálů jako je těsto nebo včelí plástve. Hlavními tématy tohoto konvolutu pak byla (spolu)práce, hierarchie a dědictví specifických forem modernismu. Pro OGL vznikla nová instalace, která zahrnuje i další práce autorky.

Návštěvnost vernisáže: 150 osob (nepočítáme celkovou návštěvnost galerie v době trvání výstavy)

Intervence #5: Johana Střížková: *#00ff00*, Oblastní galerii v Liberci (trvání výstavy 14.7. – 1.10.2017), vernisáž 13.7., 17:30h

Umělkyně vystavila svůj finálový snímek z CJCH 2016 *Činitel šesti* v novém instalačním rámci, v němž rozvinula některé motivy samotného filmu. Autorka dále pokračuje v díle vyznačujícím se čistou, minimalistickou estetikou, která představuje (ne)všední realitu jako křehkou symbiózu živých bytostí a neživých objektů.

Návštěvnost vernisáže: 200 osob (nepočítáme celkovou návštěvnost galerie během konání výstavy)

Intervence #6: Katarína Hládeková: *Klíčová slova*, Oblastní galerii v Liberci (trvání výstavy 13.10. – 26.11.2017), vernisáž 12.10., 17:30h

Výstava Kataríny Hládekové v Oblastní galerii Liberec navazovala na finálový projekt prezentovaný před rokem v Národní galerii v Praze. Tvorba Hládekové se ale od té doby přirozeně posunula, a proto představila část původní instalace nazvané # ∞) po formální i obsahové dekonstrukci a současně doplněnou o nový kontext založený mimo jiné na nové knižní publikaci, kterou umělkyně vydala.

Návštěvnost vernisáže: 150 osob (nepočítáme celkovou návštěvnost galerie během konání výstavy)

Intervence #7: Aleš Čermák: Zesilovač prachu, Oblastní Galerie v Liberci (trvání výstavy 15.12.2017 – 4.3.2018), vernisáž 14.12, 17:30h

Liberecká výstava navazuje na výzkumný projekt, který umělec zahájil během své stáže v Londýně letos na jaře. Ve snímku AiS&SiA se Čermák opět soustředí na lokální socio-politicko-technologická témata s globálním přesahem. Součástí výstavy jsou vedle scénograficky instalovaného videa také dvojjazyčné autorské noviny kontextualizující prostřednictvím textů Čermákovu uvažování absorbující impulzy vědy, filosofie i poesie.

Návštěvnost vernisáže: 120 osob (nepočítáme celkovou návštěvnost galerie během konání výstavy)

Zahraniční výstavy

Adéla Součková: *O zemi, jež se probouzí z nepokojného snu a o jejích dětech, co zamotané v datech se znovu dívat učí*, Galerie Českého centra v Berlíně (trvání výstavy 12.5. – 15.6.2017), vernisáž 11.5, 17:30h

Samostatný výstavní projekt připravený pro galerii Českého centra v Berlíně byl zhmotněním autorského eposu o Zemi a jejích dětech, které se zapletené v datových tocích a pohlcené nadvládou ega vzdálily své matce, a tudíž také vlastní přirozenosti. Skrze videoesej a prostorovou instalaci objektů, maleb a tisků na textilích se tak Součková ze specifického úhlu pohledu dotkla existenciálních výzev, kterým čelí poněkud tápající obyvatelé této planety.

Návštěvnost vernisáže: 100 osob (nepočítáme celkovou návštěvnost galerie během konání výstavy)



Pohled do výstavy Adély Součkové v galerii Českého centra v Berlíně

Don't Worry Boy

Galerie Forum Box, Helsinky (trvání výstavy 17.7. – 30.7.2017), vernisáž 6. července, 17h

Participující umělci: Zbyněk Baladrán, Veronika Bromová, Jakub Hošek, Radim Labuda, Richard Loskot, Rafani, Lucia Sceranková, Pavla Sceranková, Mark Ther, Jiří Thýn

Výstavní projekt uspořádaný Společností Jindřicha Chalupického ve spolupráci s Českým centrem Stockholm pro finské nezávislé umělecké centrum Forum Box v Helsinkách představil díla více než desítky současných českých umělců, pojednávající o psychologických rozměrech strachu, projekce a vzájemného obviňování, jež zakouší většina jedinců čelících současným globálním výzvám tzv. antropocénu. Výstava nastavila zrcadlo vlastní zkušenosti diváka a nabízí chvíli k zamyšlení nad otázkou, jak se dostat ven z bludného kruhu. Představili se zde mezinárodně uznávaní i začínající umělci, kteří pracují s celou škálou médií od fotografie, malby a sochy až po instalaci, video a performance.

Návštěvnost vernisáže: 200 osob (nepočítáme celkovou návštěvnost galerie během konání výstavy)



Vernisáž výstavy Don't Worry Boy v galerii Forum Box Helsinki, Finsko

Učebny

V rámci nové spolupráce se sdružením **Artedu**, které se soustředí na vzdělávací programy přibližující studentům i veřejnosti (současné) vizuální umění, proběhl v březnu workshop studentů pražského gymnázia Arabská s prvním laureátem CJCH (z roku 1990) **Vladimírem Kokoliou**. Spolupráce studentů s profesionálním umělcem a zároveň vysokoškolským pedagogem vedla k vytvoření nových originálních uměleckých děl, která pak byla 4. dubna slavnostně prezentována na vernisáži na půdě školy. Během podzimu proběhla v rámci cyklu Učebny další dvě setkání, studenti Gymnázia profesora Jana Patočky na Praze 1 spolupracovali s laureátkou Ceny Jindřicha Chalupického z roku 2006, **Barborou Klímovou**, která je zapojila do participativního projektu vyžadujícího aktivní přístup a také jisté vystoupení z komfortní zóny, které umožnilo studentům zakusit méně obvyklý kontakt se současným uměním. Vernisáž proběhla ve škole 30.10. Třetím participujícím umělcem byl **Petr Niki**, laureát CJCH z roku 1995, který za účasti studentů Mensa gymnázia vytvořil nový obraz technikou malování drobnými strojky – „broučky“, která je pro jeho tvorbu z poslední doby typická. Vernisáž a umělecká performance proběhla ve škole dne 14.12.

Více o projektu je možné nalézt na stránkách <https://www.artedu.cz/ucebny>.

Návštěvnost Učeben: 40 studentů

Návštěvnost vernisáží: 200 osob



Petr Nikl během programu Učeben se studenty Mensa gymnázia

10. FINANČNÍ ZPRÁVA

ROZVAHA pro nevýdělečné organizace

ve zkráceném rozsahu

ke dni 31.12.2017

(v celých tisících Kč)

Název a sídlo účetní jednotky

Společnost Jindřicha Chalupeckého, o.s.

Dukelských hrdinů 500

Praha 7

17000

IČO

6 9 3 4 2 4 9 1

Označení a	AKTIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 1	Stav k poslednímu dni účetního období 2
A.	Dlouhodobý majetek celkem (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV.)	0	0
A. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	0	0
A. II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem	0	0
A. III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem	0	0
A. IV.	Oprávký k dlouhodob. majetku celkem	0	0
B.	Krátkodobý majetek celkem (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV.)	855	1 136
B. I.	Zásoby celkem	0	0
B. II.	Pohledávky celkem	209	206
B. III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	644	857
B. IV.	Jiná aktiva celkem	2	73
AKTIVA CELKEM (A. + B.)		855	1 136

Označení a	PASIVA b	Stav k prvnímu dni účetního období 3	Stav k poslednímu dni účetního období 4
A.	Vlastní zdroje celkem (A.I. + A.II.)	674	710
A. I.	Jmění celkem	404	674
A. II.	Výsledek hospodaření celkem	270	36
B.	Cizí zdroje celkem (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV.)	181	426
B. I.	Rezervy celkem	0	0
B. II.	Dlouhodobé závazky celkem	0	0
B. III.	Krátkodobé závazky celkem	181	255
B. IV.	Jiná pasiva celkem	0	171
PASIVA CELKEM (A. + B.)		855	1 136

Sestaveno dne: 24.2.2018

Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo
podpisový záznam fyzické osoby, která je účetní jednotkou

Právní forma účetní jednotky
zapsaný spolek

Osoba odpovědná za účetnictví (jméno a podpis)
ing. Ivana Hájková

Předmět podnikání
Činnosti organizací na podporu kulturní činnosti

Osoba odpovědná za účetní závěrku (jméno a podpis)
ing. Ivana Hájková

tel.: -

linka: -

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY pro nevýdělečné organizace

v plném rozsahu

ke dni 31.12.2017

(v celých tisících Kč)

IČO
6 9 3 4 2 4 9 1

Název a sídlo účetní jednotky

Společnost Jindřicha Chalupeckého, o.s.

Dukelských hrdinů 500

Praha 7

17000

Označení a	NÁKLADY b	Činnost		
		hlavní 1	hospodářská 2	celkem 3
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby (součet A.I.1. až A.I.6.)	4 826	-	4 826
1.	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovaných dodávek	251	-	251
2.	Prodané zboží	0	-	0
3.	Opravy a udržování	0	-	0
4.	Náklady na cestovné	0	-	0
5.	Náklady na reprezentaci	80	-	80
6.	Ostatní služby	4 495	-	4 495
A.II.	Změny stavu zásob vlastní činnosti a aktivace (součet A.II.7. až A.II.9.)	0	-	0
7.	Změna stavu zásob vlastní činnosti	0	-	0
8.	Aktivace materiálu, zboží a vnitroorganizačních služeb	0	-	0
9.	Aktivace dlouhodobého majetku	0	-	0
A.III.	Osobní náklady (součet A.III.10. až A.III.14.)	293	-	293
10.	Mzdové náklady	293	-	293
11.	Zákonné sociální pojištění	0	-	0
12.	Ostatní sociální pojištění	0	-	0
13.	Zákonné sociální náklady	0	-	0
14.	Ostatní sociální náklady	0	-	0
A.IV.	Daně a poplatky (A.IV.15.)	1	-	1
15.	Daně a poplatky	1	-	1
A.V.	Ostatní náklady (součet A.V.16. až A.V.22.)	313	-	313
16.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále	0	-	0
17.	Odpis nedobytné pohledávky	0	-	0
18.	Nákladové úroky	0	-	0
19.	Kursově ztráty	0	-	0
20.	Dary	0	-	0
21.	Manka a škody	9	-	9
22.	Jiné ostatní náklady	304	-	304

Označení a	NÁKLADY b	Činnost		
		hlavní 1	hospodářská 2	celkem 3
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek (součet A.VI.23. až A.I.27.)	0	-	0
23.	Odpisy dlouhodobého majetku	0	-	0
24.	Prodaný dlouhodobý majetek	0	-	0
25.	Prodané cenné papíry a podíly	0	-	0
26.	Prodaný materiál	0	-	0
27.	Tvorba a použití rezerv a opravných položek	0	-	0
A.VII.	Poskytnuté příspěvky (A.VII.28.)	0	-	0
28.	Poskytnuté členské příspěvky a příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	0	-	0
A.VIII.	Daň z příjmů (A.VIII.29.)	0	-	0
29.	Daň z příjmů	0	-	0
	NÁKLADY CELKEM (A.I. + A.II. + A.III. + A.IV. + A.V. + A.VI. + A.VII. + A.VIII.)	5 433	-	5 433

Označení a	VÝNOSY b	Činnost		
		hlavní 1	hospodářská 2	celkem 3
B.I.	Provozní dotace (B.I.1.)	4 108	-	4 108
1.	Provozní dotace	4 108	-	4 108
B.II.	Přijaté příspěvky (součet B.II.2. až B.II.4.)	13	-	13
2.	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	0	-	0
3.	Přijaté příspěvky (dary)	13	-	13
4.	Přijaté členské příspěvky	0	-	0
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	0	-	0
B.IV.	Ostatní výnosy (součet B.VI.5. až B.VI.10.)	1 348	-	1 348
5.	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále	0	-	0
6.	Platby za odepsané pohledávky	0	-	0
7.	Výnosové úroky	1	-	1
8.	Kursově zisky	0	-	0
9.	Zúčtování fondů	0	-	0
10.	Jiné ostatní výnosy	1 347	-	1 347
B.V.	Tržby z prodeje majetku (součet B.V.11. až B.V.15.)	0	-	0
11.	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	0	-	0
12.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	0	-	0
13.	Tržby z prodeje materiálu	0	-	0
14.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku	0	-	0
15.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	0	-	0
VÝNOSY CELKEM (B.I. + B.II. + B.III. + B.IV. + B.V.)		5 469	-	5 469
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	36	-	36
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	36	-	36

Sestaveno dne: 24.2.2018	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo podpisový záznam fyzické osoby, která je účetní jednotkou
Právní forma účetní jednotky zapsaný spolek	Osoba odpovědná za účetnictví (jméno a podpis) ing. Ivana Hájková
Předmět podnikání Činnosti organizací na podporu kulturní činnosti	Osoba odpovědná za účetní závěrku (jméno a podpis) ing. Ivana Hájková tel.: - linka: -

Příloha k účetní závěrce
Společnost Jindřicha Chalupeckého, zapsaný spolek
31.12.2017

Údaje přílohy vycházející z účetních písemností účetní jednotky /účetní doklady, účetní knihy a ostatní účetní písemnosti/ a z dalších podkladů, které má účetní jednotka k dispozici.

Obsah přílohy

A/ OBECNÉ ÚDAJE

1. popis účetní jednotky
2. majetková či smluvní spoluúčast jednotky v jiných společnostech
3. zaměstnanci společnosti, osobní náklady

B/ POUŽÍVANÉ ÚČETNÍ METODY A ZÁSADY

1. způsob ocenění majetku
2. odpisování
3. přepočítání cizích měn na českou měnu

C/ DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE K ROZVAZE A K VÝKAZU ZISKU A ZTRÁT

1. vlastní jmění
2. pohledávky a závazky
3. rezervy
4. výše přijatých příspěvků
5. hmotný a nehmotný majetek společnosti

OBECNÉ ÚDAJE

1. Popis účetní jednotky

Název: Společnost Jindřicha Chalupeckého, zapsaný spolek
Sídlo: Dukelských hrdinů 500/25a, Praha 7

Právní forma: zapsaný spolek IČO: 69342491

Rozhodující předmět činnosti:

Podpora rozvoje českého výtvarného umění se zaměřením na mladé umělce do věku 35let

Prezentace tvorby laureátů Ceny J.Chalupeckého

Každoroční příprava soutěže CJCH pro mladé výtvarníky

Datum vzniku společnosti: 15.12.1998

Změny provedené v uplynulém účetním období:
žádné změny nebyly

Správní rada : 7 členů

Předseda: Karina Kottová

členové rady: Lenka Lindaurová, Charlotta Kotíková, Tomáš Pospiszyl,
Michal Pěchouček, Ondřej Horák, Ondřej Stupal

2. Majetková či smluvní spoluúčast účetní jednotky v jiných společnostech

Spolek nemá žádnou spoluúčast v jiné společnosti

3. Zaměstnanci sdružení, osobní náklady

K 31.12.2017 nemá z.spolek žádného pracovníka v trvalém pracovním poměru, byly uzavřeny Dohody o provedení práce

B/ POUŽÍVANÉ ÚČETNÍ METODY, OBECNÉ ZÁSADY A ZPUSOBY OCEŇOVÁNÍ

Předkládaná účetní závěrka byla zpracována na základě zákona č.563/1991Sb. o účetnictví a na základě opatření Ministerstva financí ČR, kterými se stanoví postupy účtování a obsah účetní závěrky pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace

1. Způsob ocenění majetku

1.1. Zásoby

-spolek nevlastní žádné zásoby

1.2. Ocenění hmotného a nehmotného investičního majetku

-spolek nevytváří žádný majetek vlastní činností

1.3. Ocenění cenných papírů a majetkových účastí

-ve sledovaném období spolek nevlastnil cenné papíry ani majetkové účasti

2. Odepisování

Odpisový plán účetních odpisů hmotného investičního majetku účetní jednotka nesestavila, neboť nemá žádný hmotný ani nehmotný majetek.

3. Přepočítání cizích měn na českou měnu

-ke dni účetní uzávěrky je majetek v cizí měně vyjádřen kursem ČNB

C/ DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE K ROZVAZE A K VÝKAZU ZISKU A ZTRÁT

1. Vlastní jmění:

spolek nemá žádné vlastní jmění

2. Pohledávky a závazky

-pohledávky po lhůtě splatnosti nejsou evidovány

-závazky po lhůtě splatnosti nejsou evidovány

3. Rezervy

-spolek rezervy nevytvořil ani nečerpal

4. Výše přijatých příspěvků

SFK 75000Kč

MK 1980000Kč

HMP 1300000Kč

MČ P7 19000Kč

Fr.Institut 79116Kč

Česká centra 85000Kč

ČNFB 140000Kč

Město Brno 280000Kč

IFA 150102kč

celkem 4108218Kč

přijatý dar 12827Kč-Papelote, s.r.o.

5. Hmotný a nehmotný majetek

-spolek nemá žádný hmotný ani nehmotný investiční majetek

11. OHLASY V MÉDIÍCH

Poslední kapka. Ripple Effect zasahuje umělce mimo finále **Chalupeckého ceny**

Datum vydání: 10.10.2017, Zdroj: ct24.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: benediktovaj

Zpráva v NewtonOne

Originál

Mezi skepsí a vizemi. Začalo výstavní finále **Chalupeckého ceny**

Datum vydání: 23.09.2017, Zdroj: ct24.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: benediktovaj

Zpráva v NewtonOne

Originál

Finalisté **Chalupeckého ceny vystavují**

Datum vydání: 22.09.2017, Zdroj: Právo, Rubrika: Vysočina, Strana: 12, Autor: (ČTK, zr)

Zpráva v NewtonOne

Multimédia v NewtonOne

Brno vystavuje finalisty **Chalupeckého ceny. Jsou tím nejaktuálnějším v českém umění, říká kurátorka**

Datum vydání: 21.09.2017, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: kul, ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

V Brně jako v pokojíčku. Začala výstava umělců nominovaných na **Cenu Jindřicha Chalupeckého**

Datum vydání: 21.09.2017, Zdroj: magazin.aktualne.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Cena Jindřicha Chalupeckého

Datum vydání: 21.09.2017, Zdroj: ČT 1, Rubrika: Události v regionech - Brno 18:00, : 10

Zpráva v NewtonOne

„Sledovat trendy z NYC mi nepříjde jako nejlepší cesta,“ říká finalistka **Chalupeckého Valocká**

Datum vydání: 23.06.2017, Zdroj: ČRo - wave.cz, Rubrika: kultura, Strana: 0, Autor: Anita Krausová

Zpráva v NewtonOne

Originál

Galerie Rudolfinum hostí 8.finále soutěže „Máš umělecké střevo?“

Datum vydání: 10.05.2017, Zdroj: prazskenovinky.cz, Rubrika: regiony, Strana: 0

Zpráva v NewtonOne

Originál

Chvějící se peříčko a věda

Datum vydání: 02.05.2017, Zdroj: Lidové noviny, Rubrika: Kultura, Strana: 8, Autor: FILIP ŠENK

Zpráva v NewtonOne

Multimédia v NewtonOne

Matyáš Chochola: Být vertikálou na horizontále

Datum vydání: 15.04.2017, Zdroj: Magazín Práva, Rubrika: Portrét, Strana: 16, Autor: Lucie Jandová

Zpráva v NewtonOne

Multimédia v NewtonOne

Liberecká galerie představí finalisty **Ceny Jindřicha Chalupického**

Datum vydání: 17.03.2017, Zdroj: tyden.cz, Rubrika: Umění, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Galerie v Liberci zahájila tři výstavy. Představuje současníky Hulačovou i Loskota a malíře z 19. století Tkadlíka

Datum vydání: 10.03.2017, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Mediální zviditelňování skrze **Cenu Jindřicha Chalupického. Po šamanské kontroverzi k apolitické profesionalitě**

Datum vydání: 03.02.2017, Zdroj: ČRo - wave.cz, Rubrika: kultura, Strana: 0, Autor: Alžběta Bačíková

Zpráva v NewtonOne

Originál

Na CJCH jsou nominováni Drdová, Gajarský, Valocká, Kohout a Loskot

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: ČRo - wave.cz, Rubrika: wavenews, Strana: 0, Autor: Karolína Tomašková

Zpráva v NewtonOne

Originál

****Chalupeického cena** zveřejnila finalisty na rok 2017, znovu jsou nominováni Loskot či Kohout**

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, kul

Zpráva v NewtonOne

Originál

Do třetice všeho dobrého? **Chalupeického cena vybrala finalisty, jednoho už potřetí**

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: ct24.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: benediktovaj

Zpráva v NewtonOne

Originál

****Chalupeického cena** zná finalisty, porota je vybrala z 96 přihlášených**

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: magazin.aktualne.cz, Rubrika: Výtvarné umění, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Poslední kapka. Ripple Effect zasahuje umělce mimo finále Chalupckého ceny

Datum vydání: 10.10.2017, Zdroj: ct24.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: benediktovaj

Zpráva v NewtonOne

Originál

O **Cenu Jindřicha Chalupckého** se ročně uchází desítky umělců, veřejnost se ale blíže dozví jen o pěti finalistů. Výstava Ripple Effect, tedy volně přeloženo dominový efekt, v pražské galerii Futura ukazuje práce některých umělců, kteří se do letošního ročníku přihlásili, ale nedostali se do finálového výběru.

Výstava podle galerie není ale žádným „salonem odmítnutých“. „Do **Chalupckého ceny** se každoročně hlásí téměř celá mladá scéna - a to zůstává pod povrchem. Nerozhodli jsme se vystavit všechny umělce, ale spíše se podívat na mechanismy, které kolem jejich práce, jejich témat, ale i kolem posuzování umění vyvstávají,“ upřesnila kurátorka Karina Kottová.

Název výstavy - Ripple Effect - odkazuje k systému vztahů, kdy jediná kapka může způsobit rozvlnění vodní hladiny, tedy konečný dopad je mnohem větší než prvotní impuls. „Kapkami“ v případě výstavy je tvorba zahraničních umělců. Zahraniční díla uvozují každý ze tří tematických výstavních okruhů, do nichž jsou zařazena díla podobného charakteru od českých výtvarníků.

Celkem jich v galerii Futura do 26. listopadu vystavují necelé dvě desítky. Tedy do dne, kdy bude vyhlášený vítěz **Ceny Jindřicha Chalupckého** 2017.

Odkaz

Fotogalerie: **Chalupckého cena** je určena pro umělce do 35 let. Letošní vítěz bude znám v listopadu, všechny finalisty představuje výstava v moravské galerii.

Zpět

Mezi skepsí a vizemi. Začalo výstavní finále **Chalupeckého ceny**

Datum vydání: 23.09.2017, Zdroj: ct24.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: benediktovaj

Zpráva v NewtonOne

Originál

Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot a Viktorie Valocká - pět jmen, která by měl zaznamenat každý příznivec současného výtvarného umění. Pětici tvoří nominovaní na letošní **Ceny Jindřicha Chalupeckého**. Společně se nyní představují na výstavě Finále v Moravské galerii v Brně.

Kurátorka Karina Kottová o Finále: „Usilujeme o to, aby výstava **Ceny Jindřicha Chalupeckého** nebyla jenom výstavou mladých českých umělců, ale především sondou do mladého současného umění, jeho názorů na svět, který je rozpolcený mezi neschopností komunikovat, futuristickými vizemi a určitou skepsí.

Galerie: Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: Romana Drdová

Autor: Václav Šálekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Dalších 6 fotek

Zavřít

Galerie

Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: Romana Drdová

Autor: Václav Šálek

Zdroj: ČTK

Autor: Václav Šálekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: Viktorie Valocká

Autor: Václav Šálek

Zdroj: ČTK

Autor: Václav Šálekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: Martin Kohout

Autor: Václav Šálek

Zdroj: ČTK

Autor: Václav Šálekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: Dominik Gajarský

Autor: Václav Šálek

Zdroj: ČTK

Autor: Václav Šálekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: Richard Loskot

Autor: Václav Šálek

Zdroj: ČTK

Autor: Kamil Tillzdroj: Moravská galerie v Brně">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Vernisáž výstava Finále **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017

Autor: Kamil Till

Zdroj: Moravská galerie v Brně

Autor: Kamil Till zdroj: Moravská galerie v Brně">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Vernisáž výstava Finále **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017

Autor: Kamil Till

Zdroj: Moravská galerie v Brně

Zavřít

Prezentovány jsou tu site specific projekty, tedy takové, jež vznikly přímo pro toto místo. Každý umělec nás přivádí do svébytného prostředí, které svým způsobem o podobných tématech vypovídá. Celá výstava působí architektonicky, zároveň je ale důvodem k zamyšlení a věřím, že i k estetickému potěšení.

Představujeme pěťici finalistů, které vybrala mezinárodní porota, a zároveň ukazujeme tvorbu zahraničního hosta, významného německého umělce Clemense von Wedemeyera, který připravil nové dílo reagující na sbírky Moravské galerie.“

přehrát

video
Kurátorka Karina Kottová o výstavě

Prestížní české ocenění pro umělce do 35 let získá jeden z pěťice v listopadu. Výstava Finále 2017 potrvá ale v Pražákově paláci až do 14. ledna příštího roku.

Finalisté Chalupeckého ceny vystavují

Datum vydání: 22.09.2017, Zdroj: Právo, Rubrika: Vysočina, Strana: 12, Autor: (ČTK, zr)

Zpráva v NewtonOne

Multimédia v NewtonOne

Pět výrazných mladých umělců a umělkyň, z nichž jediný získá **Cenu Jindřicha Chalupeckého**, vystavuje v Pražákově paláci Moravské galerie v Brně. Při pořádání finálové expozice se Brno pravidelně střídá s metropolí. Letošní finalisté Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot a Viktorie Valocká pracují se širokou škálou médií od malby po film, připravili produkčně náročné projekty a snaží se kreativně využít prostor výstavních sálů.

„Každý z finalistů vytvořil specifické prostředí, svůj vlastní malý svět. Navzájem spolu ale díla v mnoha ohledech komunikují a vytváří divácky zajímavý celek,“ řekla kurátorka a ředitelka Společnosti **Jindřicha Chalupeckého** Karina Kottová. „Spojujícím momentem je komplexní práce s prostorem,“ doplnila druhá z kurátorek Tereza Jindrová.

Například Loskot ve dvou místnostech vytvořil odlidštěný byt, kde místo ptáčka „zpívá“ v kleci přístroj na fotobuňku, kočka je vidět pouze na nástěnném displeji a strojový hlas roboticky předčítá Umělého člověka od Josefa Čapka.

Finalisté Chalupeckého ceny vystavují

Pět výrazných mladých umělců a umělkyní, z nichž jediný získá Cenu Jindřicha Chalupeckého, vystavuje v Pražákově paláci Moravské galerie v Brně. Při pořádání finálové expozice se Brno pravidelně střídá s metropolí. Letošní finalisté Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot a Viktorie Valocká pracují se širokou škálou médií od malby po film, připravili produkčně náročné projekty a snaží se kreativně využít prostor výstavních sálů.

„Každý z finalistů vytvořil specifické prostředí, svůj vlastní

malý svět. Navzájem spolu ale dila v mnoha ohledech komunikují a vytváří divácky zajímavý celek.“ řekla kurátorka a ředitelka Společnosti Jindřicha Chalupeckého Karina Kottová. „Spojujícím momentem je komplexní práce s prostorem,“ doplnila druhá z kurátorek Tereza Jindrová.

Například Loskot ve dvou místnostech vytvořil odlidštěný byt, kde místo ptáčka „zpívá“ v kleci přístroj na fotobuňku, kočka je vidět pouze na nástěnném displeji a strojový hlas roboticky předčítá Umělého člověka od Josefa Čapka. (ČTK, zr)

[Zpět](#)

Brno vystavuje finalisty Chalupeckého ceny. Jsou tím nejaktuálnějším v českém umění, říká kurátorka

Datum vydání: 21.09.2017, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: kul, ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

V Brně začala výstava pěti finalistů **Ceny Jindřicha Chalupeckého**.

Zajímají je technologie, dnešní svět či budoucnost, všechny ale nakonec inspirují lidské city či zkušenosti. "Spojujícím momentem je komplexní práce s prostorem," tvrdí kurátorka výstavy.

Hned dvakrát pořadatelky umělecké **Ceny Jindřicha Chalupeckého** ve čtvrtek řekly, že jakkoliv jejich celoroční úsilí vždy vrcholí výběrem laureáta, stejně důležitá je už samotná výstava pěti nominovaných autorů.

„**Cena Jindřicha Chalupeckého** se snaží nebýt soutěží. Ano, vybereme laureáta, ale naší misí a tím nejdůležitějším pro nás je systém podpory a spolupráce s mladými umělci, které vybírá porota,“ uvedla šéfka **ceny** Karina Kottová, když v brněnském Pražákově paláci zahajovala výstavu pěti letošních finalistů.

„Je důležité zdůraznit, že už ta pětice představuje zajímavý a vysoce kvalitní vzorek současné mladé tvorby. Už samotná výstava je dokladem o kvalitě práce této pětice. Vnímám ji jako důležitý moment kontaktu veřejnosti a toho nejaktuálnějšího českého umění,“ dodala Tereza Jindrová, která je spolu s Kottovou kurátorkou přehlídky.

Pětice vybraných umělců bude v Pražákově paláci svá díla vystavovat až do 14. ledna příštího roku. Při pořádání finálové expozice se Brno již podruhé střídá s Prahou, což pořadatelé označují za vzorný příklad decentralizace umění.

Letošní finalisté Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot a Viktorie Valocká se vyjadřují různě, od malby po film. Pro Pražákův palác připravili produkčně náročné projekty a snažili se využít výstavní síly tvůrčími způsoby.

„Umělci zvolili náročné náměty, velmi komplikované věci, však se díla instalovala do poslední chvíle,“ doplnil ve čtvrtek šéfkurátor Moravské galerie Ondřej Chrobák.

Finalisty **ceny** zajímají technologie, dnešní svět či budoucnost, všechny ale nakonec inspirují lidské city či zkušenosti, tvrdí organizátoři.

"Každý z finalistů vytvořil specifické prostředí, svůj vlastní malý svět. Navzájem spolu ale díla v mnoha ohledech komunikují a vytváří divácky zajímavý celek," tvrdí Karina Kottová, která **cenu** řídí z pozice ředitelky Společnosti **Jindřicha Chalupeckého**.

Brno vystavuje finalisty **Chalupeckého ceny**. Jsou tím nejaktuálnějším v českém umění, říká kurátorka

V Brně začala výstava pěti finalistů **Ceny Jindřicha Chalupeckého**. Zajímají je technologie, dnešní svět či budoucnost, všechny ale nakonec inspirují lidské city či zkušenosti. "Spojujícím momentem je komplexní práce s prostorem," tvrdí kurátorka výstavy.

další > poslední >>

Romana Drdová se svou multimediální instalací Suede Dejoint.

Romana Drdová se svou multimediální instalací Suede Dejoint.

Ještě podruhé Romana Drdová.

Romana Drdová: Suede Dejoint, multimediální instalace, různé rozměry

Richard Loskot před svou multimediální instalací Odkazy věcí.

Richard Loskot: Odkazy věcí, multimediální instalace, různé rozměry

Viktorie Valocká před svou instalací Bez názvu.

Viktorie Valocká: Bez názvu, tři gauče, akryl, barvy na textil, sůl, savo, různé rozměry

Instalaci Equilibrium vytvořil Dominik Gajarský.

Dominik Gajarský: Equilibrium, HD video, 15 minut

Ještě jednou finalista Dominik Gajarský.

Dalším z finalistů je Martin Kohout.

Celkem nalezeno: 2.

Zobrazuji: 1 - 1.

Další>

Konec>>

"Spojícím momentem je komplexní práce s prostorem," doplňuje kurátorka Jindrová. Podle ní vybraná díla dále spojuje to, že myslí na fyzickou přítomnost diváka, „těla, které se potřebuje posadit, cítí povrch věcí a vnímá vedle zraku také svým hmatem nebo čichem," míní Jindrová.

Ta dále upozorňuje na rozdíl oproti předešlé výstavě finalistů **Chalupeckého ceny**, která se v Brně uskutečnila před dvěma roky. Tehdy se více finálových projektů v expozici potkávalo. „Tentokrát došlo jen k jednomu setkání v místnosti, kde jsou k vidění obrazy Viktorie Valocké a objekty Romany Drdové. Ale nebrala bych to jako rezignaci na dialog," říká Jindrová.

Podle ní se umělci nad výstavou scházeli již od začátku roku a prostor si rozdělili demokraticky. „Oddělení místnosti je dáno povahou těch konkrétních projektů, logikou věci," dodává Jindrová.

Richard Loskot ve dvou místnostech vytvořil odlidštěný byt, kde místo ptáčka v kleci "zpívá" přístroj na fotobuňku, kočka je vidět pouze na nástěnném displeji a strojový hlas roboticky předčítá Umělého člověka od Josefa Čapka.

"Prostory Pražákova paláce byly nejdříve apartmány, byty. Z této myšlenky jsem vycházel. Nevztahuji se však k historii, pohybuju se někde v blízké budoucnosti," popsal Loskot.

Martin Kohout v Londýně natočil film o noční práci, nespavosti a životě prodchnutém mobilními aplikacemi.

Tradičnější umělecký projev má Viktorie Valocká. Její velkoformátové obrazy na stěnách v galerii doplňují pohovky a gauče. "Sehnala jsem je v Brně za odvoz a potom zpracovala technikou, kterou jsem dříve používala na textilní obrazy," vysvětlila Valocká.

Podruhé má finálová výstava také zahraničního hosta, tentokrát německého umělce Clemense von Wedemeyera. Pro atrium Pražákova paláce vytvořil video, ve kterém se různě staré sochy ze sbírky Moravské galerie setkávají v „nově převyprávěné Vesmírné odysseji“.

"Vybral jsem šest soch, které mě obzvláště zaujaly. Vypadají, jako by byly napolo rozbité nebo právě vytvářené, prostě v takovém mezistavu. Nabízejí zajímavý průřez muzejní sbírkou," uvedl Wedemeyer.

Laureáta **Chalupeckého ceny** vyhlásí porota 26. listopadu v Univerzitním kině Scala, slavnostní večer bude režirovat držitel Českého Iva Tomáš Luňák. Přímý přenos chystá Česká televize na stanici ČT art.

O vítězi už ale rozhodne jiná porota než dosud – té, která volila finalisty, vypršel tříletý mandát. Jedinou kontinuitu mezi porotci tak zaručuje Marek Pokorný z ostravské galerie či přesněji vzato "kanceláře pro umění" Plato.

Kromě něj v nové porotě, jež bude vybírat vítěze, působí šéfové galerií ve slovinské Lublani, berlínské Savvy Contemporary, istanbulského Saltu či newyorského Art in General.

Za tuzemskou scénu jsou v porotě kromě Marka Pokorného ještě Vjera Borozan z televize Artyčok TV a Lenka Klodová, jež vede Ateliér tělového designu Fakulty výtvarného umění Vysokého učení technického v Brně. „Snažili jsme se o genderovou, názorovou rozmanitost," podotkla k výběru poroty šéfka **ceny** Karina Kottová.

Cena Jindřicha Chalupeckého je určena českým výtvarným umělcům do 35 let, jejichž dílo má potenciál získat uznání v Česku i zahraničí a které vyniká obsahově i formálně.

Ocenění nese jméno předního českého kritika výtvarného umění a literatury, esejisty a filozofa **Chalupeckého**. Loni uspěl Matyáš Chochola.

Čekání na vítěze. Pět finalistů **Ceny Jindřicha Chalupeckého** už vystavovalo doma i v zahraničí - čtěte ZDE

Co má kurátor na jazyku. Umění neposouvá jen hranice, ale také češtinu - čtěte ZDE

Když už nerozhoduje krása, pak co? Čtyři čeští galeristé odpovídají, jak poznat kvalitní umění - čtěte ZDE

Samostatně prorazit lze, ale galerie řadu věcí usnadňuje, říká umělkyně Kateřina Šedá - čtěte ZDE

V Brně jako v pokojíčku. Začala výstava umělců nominovaných na Cenu Jindřicha Chalupického

Datum vydání: 21.09.2017, Zdroj: magazin.aktualne.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

"Gauče jsem sehnala v Brně za odvoz a potom zpracovala technikou, kterou jsem dříve používala na textilní obrazy," říká Viktorie Valocká. I letošní finalisté

I letošní finalisté **Ceny Jindřicha Chalupického** pro umělce do 35 let Romana Drdová, Dominik Gajarský, Martin Kohout, Richard Loskot a Viktorie Valocká pracují s nejrůznějšími médii od malby po film. Připravili produkčně náročné projekty, které se snaží kreativně využít prostor výstavních sálů.

"Každý z finalistů vytvořil specifické prostředí, svůj vlastní malý svět. Navzájem spolu ale díla v mnoha ohledech komunikují a vytváří divácky zajímavý celek," řekla ředitelka Společnosti **Jindřicha Chalupického** Karina Kottová. "Spojujícím momentem je komplexní práce s prostorem," doplnila kurátorka Tereza Jindrová.

Film, instalace i obrazy

Loskot ve dvou místnostech vytvořil odlidštěný byt, kde místo ptáčka "zpívá" v kleci přístroj na fotobuňku, kočka je vidět pouze na nástěnném displeji a strojový hlas roboticky předčítá Umělého člověka od Josefa Čapka.

"Prostory Pražákova paláce byly nejdříve apartmány, byty. Z této myšlenky jsem vycházel. Nevztahuji se však k historii, pohybují se někde v blízké budoucnosti," popsal Loskot.

Kohout se prezentuje filmem, který natočil v Londýně o noční práci, nespavosti a životě prodchnutém mobilními aplikacemi.

Tradičnější umělecký projev má Viktorie Valocká. Její velkoformátové obrazy na stěnách doplňují pohovky a gauče. "Sehnala jsem je v Brně za odvoz a potom zpracovala technikou, kterou jsem dříve používala na textilní obrazy," řekla Valocká.

Podruhé má finálová výstava také zahraničního hosta, tentokrát je to německý umělec Clemens von Wedemeyer. Vytvořil video, ve kterém se různě staré sochy ze sbírky Moravské galerie setkávají v nově převyprávěné Vesmírné odysei.

Laureáta **Chalupeckého ceny** vyhlásí porota 26. listopadu v kině Scala.

Cena Jindřicha Chalupického je určená českým výtvarným umělcům do 35 let, jejichž dílo má potenciál získat uznání v Česku i zahraničí a vyniká obsahově i formálně.

Ocenění nese jméno předního českého kritika výtvarného umění a literatury, esejisty a filozofa **Chalupeckého**. Loni uspěl Matyáš Chochola.

Výstavy finalistů hostí střídavě Praha a Brno.

[Zpět](#)

Cena Jindřicha Chalupického

Datum vydání: 21.09.2017, Zdroj: ČT 1, Rubrika: Události v regionech - Brno 18:00, : 10

Zpráva v NewtonOne

Zuzana PETRŮ, moderátorka

Pětice finalistů 28. ročníku **ceny Jindřicha Chalupického** ode dneška vystavuje svá díla v Pražákově paláci v Brně. Vítěze vyhlásí koncem listopadu sedmičlenná mezinárodní porota v univerzitním kině Skala. Prestižní **cena** se uděluje od roku 1990 mladým umělcům do 35 let.

Karina KOTTOVÁ, ředitelka, Společnost **Jindřicha Chalupického**

Je to vždycky o nějakém výjimečném postoji. Hledá umělce, která je opravdu specifická v tom jak pracuje, s čím pracuje a jakými tématy se zabývá a jak je dokáže uchopit.

Richard LOSKOT, finalista

Chystali jsme se téměř na to celý rok a koncentrovali jsme se rovnou jenom na výstavu. Člověk když jí navštíví, tak uvidí, že ty věci jsou trochu jako separé, ale bylo to v dlouhodobém dialogu.

[Zpět](#)

„Sledovat trendy z NYC mi nepřijde jako nejlepší cesta,“ říká finalistka Chalupeckého Valocká

Datum vydání: 23.06.2017, Zdroj: ČRo - wave.cz, Rubrika: kultura, Strana: 0, Autor: Anita Krausová

Zpráva v NewtonOne

Originál

„Hodně lidí mi říká, že mi drží palce, ale já na to takhle ani nemyslím. Ostatní berou Cenu Chalupeckého víc soutěžně než my finalisti,“ říká finalistka Ceny Jindřicha Chalupeckého za rok 2017, absolventka AVU Viktorie Valocká z ateliéru malířství Vladimíra Skrepla. „Děni minulých ročníků jsem sledovala a jakákoli diskuze kolem mi přijde zajímavá, je to dobré hlavně pro veřejnost, že se víc zajímá o umění.“

Pustte si celý rozhovor! „Beru jako úspěch, že se moje práce líbila komisi, ale je také spousta dobrých umělců, kteří ve finále nejsou, spíš to odpovídá tendencím, která komise chtěla vyzdvihnout,“ myslí si Viktorie Valocká. Vysvětluje, že už samotnou přítomností ve finále CJCH se pro ni leccos změnilo. „Předtím než jsem se dostala do finále, jsem moc výstav neměla, hlásila jsem se na hodně open callů a rezidencí a nikdy mě nikam nevybrali. A teď, kamkoli se přihlásím, tak mě vyberou, začala mě zastupovat komerční galerie a mám hodně výstav,“ popisuje mladá umělkyně a přiznává, že je to pro ni obrovská zkušenost. „Věc, kterou dělám pro Chalupeckého, je pro mě také nová, musí to být celé naplánované dopředu, máme na to poměrně vysoký rozpočet a konzultujeme to s kurátory a architekty. Předtím jsem vystavovala spíš v alternativnějších prostorech, kde jsem třeba instalaci řešila až na místě.“ „Někdy třeba týden nevylezu z ateliéru a s nikým nemluví,“ popisuje svůj svět Viktorie Valocká. „Inspiruje mě naprosto cokoli. Třeba k práci, kterou připravuji k CJCH, mě inspiroval kamarádčin zapalovač se smějícím se delfínem.“ V otázce, co dělat, má jasno. „Aktuální trendy mi nepřijdou jako nejlepší cesta, čím se zabývat, přijde mi, že v dnešní době se klade velký důraz na to, aby věci byly v současném diskurzu, ale častokrát je to třeba jenom napodobování nějakých trendů z New Yorku nebo Berlína a pak se tam ztrácí autenticita i výpověď.“ Aktuální výstavu finalistky CJCH Viktorie Valocké můžete do konce června vidět v ZAHORIAN & VAN ESPEN na Letné. Vernisáž prací nominovaných na CJCH bude 21. září v Brně v Pražákové paláci a vyhlášení výsledků CJCH je naplánováno na polovinu listopadu. Poslechněte si celý rozhovor! Finalistka Chalupeckého Romana Drdová: Každý má právo jít po ulici s tím, že svůj obličej zavře

Zpět

Galerie Rudolfinum hostí 8.finále soutěže „Máš umělecké střevo?“

Datum vydání: 10.05.2017, Zdroj: prazskenovinky.cz, Rubrika: regiony, Strana: 0

Zpráva v NewtonOne

Originál

Soutěž „Máš umělecké střevo?“, která přibližuje současné výtvarné umění studentům středních škol, se blíží do finále. V pátek 12. května bude v pražské Galerii Rudolfinum představeno 25 vybraných projektů z celé České republiky.

Studentské práce ohodnotí odborná porota v čele s výtvarníkem Richardem Loskotem, letošním finalistou **Ceny Jindřicha Chalupeckého**. Prazskenovinky.cz informovala Galerie Rudolfinum.

Letošní již osmý ročník soutěže „Máš umělecké střevo?“ se zaměřil na aktuální téma Hranice. Studenti měli za úkol zamyslet se nad smyslem a podobou hranic v době globalizace, ale také rostoucí tendence vymezování národních rozlišností. Médium, technika i umělecký postup byl zcela libovolný. Výsledný umělecký projekt představí studenti před odbornou porotou, která vybere nejlepší zpracování zadaného tématu. Finalisté budou moci svá díla vystavit v prostorách Artparku v Galerii Rudolfinum.

Do soutěže se letos přihlásilo více než 80 skupin z přibližně 40 škol po celé České republice. Ze semifinálových kol postoupilo 25 nejzajímavějších projektů, z nichž ten nejlepší vybere odborná porota složená ze zástupců prestižních uměleckých institucí, jako je Společnost **Jindřicha Chalupeckého**, Moravská galerie, Národní galerie, Centrum současného umění DOX a Galerie Rudolfinum. V čele poroty zasedne výtvarník Richard Loskot, letošní finalista **Ceny Jindřicha Chalupeckého**.

Prezentace studentských uměleckých projektů začínají v 10:00, vyhlášení vítězů je naplánováno na 14:30. Akce je zdarma přístupna veřejnosti.

Soutěž „Máš umělecké střevo?“ vznikla v roce 2009 a od té doby se do jejího pořádání zapojily další instituce jako Národní galerie v Praze, Moravská galerie v Brně, Centrum současného umění DOX nebo Galerie Rudolfinum. Od roku 2012 je soutěž součástí doprovodných aktivit **Ceny Jindřicha Chalupeckého**. Každoročně soutěž osloví většinu středních škol a gymnázií u nás. Studenti během roku zpracovávají vždy jiné téma a posléze je prezentují ve vybrané pořadatelské instituci, která se každý rok obměňuje. Práce jsou hodnoceny porotou odborníků, jež tvoří umělci, teoretici umění a pedagogové.

V předchozích letech v porotě zasedli teoretici Marie Bergmanová, Radomíra Sedláková, Ondřej Chrobák, Karin Kottová, Vanda Skálová, Luba Hédlová nebo Silvie Šeborová či Jan Skřivánek, novinář Jan H. Vitvar, umělci Michal Pěchouček, Pavel Sterec, Markéta Kinterová, Jan Fabián, Milena Dopitová, Marek Meduna, Ondřej Brody nebo Filip Cenek. Putovní **Cenu Uměleckého střeva**, kterou získá nejzajímavější projekt, zhotovila sochařka Pavla Sceranková.

(jv.prazskenovinky.cz foto:galerie r.)

[Zpět](#)

Chvějící se peříčko a věda

Datum vydání: 02.05.2017, Zdroj: Lidové noviny, Rubrika: Kultura, Strana: 8, Autor: FILIP ŠENK

Zpráva v NewtonOne

Multimédia v NewtonOne

Finalista **Ceny Jindřicha Chalupského** Richard Loskot vystavuje v libereckých lázních

sérii instalací a akcí,

jež vycházejí především z jeho zájmu o teoretickou fyziku.

Setkáme se tu s mincí poskakující náhodně na reproduktoru či peříčkem poletujícím ve vzduchu nebo jen odleskem skla na stěně. Jsou to drobné věci, které naplňují sérii malých kabinetů. V případě Richarda Loskota a výstavy Základní výzkum lze přímo hovořit o nadšení pro současné vědecké poznatky. Ne však z hlediska adorace vědy jako takové, tedy opěvování systému poznávání. Ten je dnes místy těžkopádný a podivně zacyklený z řady důvodů, v nichž organizace podpory vědy hraje zásadní roli. Výsledkem pak může být důraz na kvantitu, a ne kvalitu výsledků. Loskot však ani náznakem neusiluje o kritický náhled tohoto systému. Autor staví na postoji, v němž jsou podloženy zprávami o světě vědecké poznatky. A to i přesto, že co například tvrdí kvantová mechanika, je v rozporu se základními intuicemi selského rozumu a každodenní zkušeností. Její důkazy jsou základem třeba pro vesmírný výzkum, ale přitom v každodenních situacích mohou sloužit spíše jako poměrně zábavné historky o podivnosti světa.

Podle teorie strun na mikroúrovni světa existuje mnohem více dimenzí prostoru, než které běžně zažíváme. Pokus představit si takový vícedimenzionální prostor je lákavý. Nutí mysl namáhat se na hranu možností, přičemž není vůbec jisté, že to bude stačit.

Svět jako ztřeštěné místo

Z hlediska umělecké tvorby je vcelku pochopitelná námitka, proč se takové věci nacházejí v umělecké galerii, a ne třeba v nějakém prostoru zaměřeném přímo a jednoznačně na hravé vzdělávání. Klidně by se tam uplatnit mohly, ale to samo není dobrým důvodem, proč je neprezentovat v uměleckém prostředí. Přímo naopak je řada důvodů, proč do galerie patří. Nejsou totiž jen pouhou ilustrací, ačkoli nelze popírat, že míra ilustrativnosti vybraných teorií je poměrně vysoká. Nejde však o přesnost reprezentace dané teorie, ale zvnitřnění v rámci umělcovy zkušenosti světa a o pokus sdílet vzbuzený úžas nad podivností skutečnosti formou instalací a objektů. Umělec tak přímo zakládá díla na vlastních prožitcích, na sobě samém a současně také na popisu zákonitostí světa, který v nich může vypadat jako dokonale ztřeštěné místo.

Nutný dialog

Umění mělo po dlouhou dobu své existence za úkol být imitací světa a není třeba váhat, zda v tom bylo úspěšné. Vynález fotografie přispěl zásadně k okamžitému zrcadlení světa a to byl jeden z určujících podnětů, aby umělecká praxe rozkvetla do současné šíře pojetí umění. Imitace je v ní stále platná a využívaná, jako zde, kdy je osobní vizualizací současného vědeckého popisu materie světa, zdůrazňujícího pravděpodobnost a proměnlivost jevů.

Výstavu Základní výzkum, a to lze vztáhnout i na některé předchozí autorovy projekty, je třeba vnímat jako dialog mezi poznatky vědy a prožívané zkušenosti. Jsou pozoruhodně odlišné, až se zdají vytvářet oddělené světy a rozbít jednotu světa, což je předmětem bádání řady myslitelů zhruba sto let. Není to snadná věc a je třeba ocenit, že se o to Richard Loskot intenzivně pokouší. Občas vysoká míra ilustrativnosti u Loskota problematická, protože pak se dialog stává jednostranným. Nicméně i v takovém případě zůstává dialogem nutným. Pod třepotajícím se pírkem s jeho stíny si lze představit leccos, ale tady jde jasně o pravdu a poznání. Není divu, že se to pírkem tolik chvěje.

Richard Loskot: Základní výzkum Kurátorka: Tereza Zachová Oblastní galerie v Liberci, do 28. 5.

Chvějící se peříčko a věda



Nadšen pro vědu. Výstava Richarda Loskota reflektuje jeho zájem o kvantovou fyziku. FOTO OBLASTNÍ GALERIE LIBEREC

Finalista Ceny Jindřicha Chaloupeckého Richard Loskot vystavuje v libereckých lázních **sérii instalací a akcí, jež vycházejí především z jeho zájmu o teoretickou fyziku.**

FILIP ŠENK

Setkáme se tu s mincí poskakující náhodně na reproduktoru či peříčkem poletujícím ve vzduchu nebo jen odleskem skla na stěně. Jsou to drobné věci, které naplňují sérii malých kabinetů. V případě Richarda Loskota a výstavy *Základní výzkum lze přímo hovořit o nadšení pro současnou vědeckou poznatky. Ne však z hlediska adorace vědy jako takové, tedy opěvování systému poznávání. Ten je dnes místy těžkopádný a podivně zacyklený z řady důvodů, v nichž organiza-*

ce podpory vědy hraje zásadní roli. Výsledkem pak může být důraz na kvantitu, a ne kvalitu výsledků.

Loskot však ani náznakem neusiluje o kritický náhled tohoto systému. Autor staví na postoji, v němž jsou podloženy zprávami o světě vědecké poznatky. A to i přesto, že co například tvrdí kvantová mechanika, je v rozporu se základními intuicemi sešlého rozumu a každodenní zkušenosti. Její důkazy jsou základem třeba pro vesmírný výzkum, ale přítom v každodenních situacích mohou sloužit spíše jako poměrně zábavné historky o podivnosti světa.

Podle teorie strun a mikroúrovni světa existuje mnohem více dimenzí prostoru, než které běžně zazíváme. Pokus představit si takový vícedimenzionální prostor je lákavý. Nutí mysl namáhat se na hranu možností, přičemž není vůbec jisté, že to bude stačit.

Svět jako ztřeštěné místo

Z hlediska umělecké tvorby je vcelku pochopitelná námitka, proč se takové věci nacházejí v umělecké galerii, a ne třeba v nějakém prostoru zaměřeném přímo a jednoznačně na hravé vzdělávání. Klidně by se tam uplatnit mohly, ale to samo není dobrým důvodem, proč je neprezentovat v uměleckém prostředí. Přímou náopak je řada důvodů, proč do galerie patří.

Nejsou totiž jen pouhou ilustrací, ačkoli nelze popírat, že míra ilustrativnosti vybraných teorií je poměrně vysoká. Nejde však o přesnost reprezentace dané teorie, ale zvnitřnění v rámci umělecovy zkušenosti světa a o pokus sdílet vzbuzený úžas nad podivností skutečnosti formou instalací a objektů. Umělec tak přímo zakládá

díla na vlastních prožitcích, na sobě samém a současně také na popisu zákonitostí světa, který v nich může vypadat jako dokonale ztřeštěné místo.

Nutný dialog

Umění mělo po dlouhou dobu své existence za úkol být imitací světa a není třeba váhat, zda v tom bylo úspěšné. Vynález fotografie přispěl zásadně k okamžitému zrcadlení světa a to byl jeden z určujících podnětů, aby umělecká praxe rozkvetla do současné šíře pojetí umění. Imitace je v ní stále platná a využívaná, jako zde, kdy je osobní vizualizací současného vědeckého popisu materie světa, zdůrazňujícího pravděpodobnost a proměnlivost jevů.

Výstavu *Základní výzkum*, a to lze vztáhnout i na některé předchozí autorovy projekty, je třeba vnímat jako dialog mezi poznatkami vědy a prožívané zkušenosti. Jsou pozoruhodně odlišné, až se zdají vytvářet oddělené světy a rozbíjet jednotu světa, což je předmětem bádání řady myslitelů zhruba sto let. Není to snadná věc a je třeba ocenit, že se o to Richard Loskot intenzivně pokouší. Občas vysoká míra ilustrativnosti je u Loskota problematická, protože pak se dialog stává jednostranným. Nicméně i v takovém případě zůstává dialogem nutným. Pod třepotajícím se pírkem s jeho stíny si lze představit leccos, ale tady jde jasně o pravdu a poznání. Není divu, že se to pírkem tolik chvěje.

Richard Loskot: Základní výzkum

Kurátorka: Tereza Zachová
Oblastní galerie v Liberci,
do 28. 5.

Autor je historik umění

Matyáš Chochola: Být vertikálou na horizontále

Datum vydání: 15.04.2017, Zdroj: Magazín Práva, Rubrika: Portrét, Strana: 16, Autor: Lucie Jandová

Zpráva v NewtonOne

Multimédia v NewtonOne

Macho, šašek, provokatér, říkají o něm někteří. Originální umělec, který se nebojí pojmenovat věci přímo, tvrdí jiní. Třicetiletý malíř, sochař a performer si kromě kritiky vloni vysloužil i nejvyšší ocenění pro mladé výtvarníky - **Cenu Jindřicha Chalupeckého**. Pro finále soutěže připravil dílo s tématem apokalypsy.

Rok předtím zabodoval na prestižním bienále umění Manifesta v Curychu, kde v rámci svého výtvarného projektu boxoval se čtrnáctinásobným mistrem světa v kickboxu. „Jsem solitér a to se mnoha lidem nelíbí,“ tvrdí umělec, který jezdí po Praze na kole a rád se fotí se zlatými řetězy.

Na výtvarnou školu ho vzali hned dvakrát. Poprvé to bylo v Brně na FaVU do ateliéru sochaře Michala Gabriela na studium figurativního sochařství. „Jenže po dvou letech jsem zjistil, že mi to nevyhovuje a potřebuju ještě něco jiného. A taky se to sešlo s tím, že jsem byl vyhozen, takže jsem v Brně skončil,“ říká s odzbrojující upřímností. Rok vedl divoký život v bytě v pražské Pařížské ulici, pak se přihlásil na pražskou AVU. Byl znovu přijat. Tentokrát k malíři Vladimíru Skreplovi. Kvůli svojí nonkonformitě a určité divokosti i tady vyčníval, ale tentokrát to ukořičoval a studium dokončil. Dostal se na půlroční stáž do Berlína, kde si našel galeristu, o čemž mnoho českých umělců jen sní. „Chci lepšího,“ podotkne vzápětí zarostlý mladý muž se zlatou náušnicí v uchu.

Krajina po apokalypse

Divokost a zájem o temnou složku lidské psychiky i celé civilizace ve své tvorbě nezapře. Pro návštěvníky pražské Národní galerie připravil vloni instalaci, která byla od zbytku výstavy finalistů **Ceny Jindřicha Chalupeckého** oddělena. Zatímco ostatní čtyři vystavovali u prosklené fasády dvorany, on si našel temný kout v zadním mezaninu. Vytvořil z něj osamocené brloh lidských neřestí.

„Nechtěl jsem sdílet stejný prostor jako ostatní. Přál jsem si, aby návštěvníci prošli útroby paláce do jeho zadní části a cestou míjeli náznaky toho, co je čeká. Ohořelé zbytky mercedesu například. Dovedly je do změněného vesmíru mé fantazie připomínajícího civilizaci po apokalypse. Výstava byla o stínech naší doby a taky o temnotě. Nejen univerzální, ale i té, co má v sobě každý z nás. Ať už ve formě slabosti, závislosti, negací, neřestí či odporu,“ vysvětluje umělec. Temnotu ve svém díle často ilustruje i performancemi či skrumážemi materiálů.

„Chci poukázat na to, že pokud se s vlastními stíny nebudeme schopni konfrontovat, nemůžeme je zvládnout ani v globálním měřítku. Situaci, v níž jsme se ocitli, nelze změnit jen regulací škodlivých emisí nebo emancipací žen. Cesta do vlastního nitra je nezbytná,“ připomíná umělec.

Razí si vlastní cestu

Dílo bylo přijato kontroverzně. „Tlaky byly cítit ještě před tím, než jsem **cenu** převzal,“ krčí rameny. „Názorová otevřenost, s níž vstupuju do výtvarného diskurzu, je mnohým trnem v oku.“

Díky zkušenostem ze zahraničí českou výtvarnou scénu nahlíží kriticky. „Nechci střílet do vlastních řad, ale budu. Podle mě v ní chybí nadhled a spojení s reálným životem. České umění je zahleděné samo do sebe a mnoho lidí v něm skrývá vlastní komplexy. A pak se klidně postaví za elitářsky formulovaná témata, která nemají odraz v reálném životě. S českými partičkami, co se vzájemně utvrzují ve svých názorech, se moc nekamarádím. Razím si vlastní cestu, která vede opačným směrem. Jsem solitér, totální individualista. Je to danost, na kterou jsem přišel. Ano, jsem kontroverzní, to k umění patří. Spoustě umělců se to však nedaří tak jako mně,“ tvrdí Matyáš Chochola a dodává: „Je těžké být vertikálou na horizontální scéně.“

Boxovat v keramické hlíně

Ocenění **Chalupeckého cenou** předcházela jeho účast na prestižním bienále umění Manifesta ve švýcarském Curychu. Vystavil na něm keramické sochy tvarované údery kickboxerů. Matyáš se sám kickboxu věnuje, a proto si vyhlédl čtrnáctinásobného mistra světa Azema Maksutaje. Půl roku navštěvoval jeho tréninky a vnášel do nich výtvarný prvek. „Chtěl jsem zkoumat život světového šampióna. Jak se vyrovnává s tím, že jeho kariéra skončila a věnuje se už jen tréninku? Zajímalo mě i rozpor mezi intenzivní mediální pozorností a běžným životem.“ V rámci projektu boxovali v keramické hlíně a tím zformovali hromadu soch. Zachycovaly živou energii bojového sportu. Později Azema pozval na magický rituál, při němž symbolicky zápasili. „Boxovali jsme s barevným pigmentem na rukavicích v oblacích barevného prachu a tím propojovali bojový sport s uměním. Předali jsme si odlišné pohledy na to, co je to být šampión a mít vizi.“

Podle Chocholy nejde o to, být silnější a chytřejší než ostatní, ale vědět, za čím jdeme a čemu věříme. Instalace, která následně vznikla, vzbudila v Curychu velkou pozornost svou vizuální přitažlivostí. Nad růžovou podlahou, jakou mají kickboxeři u Azema v tělocvičně, se vznášelo blyštivých trofejí upevněných na masivních zlatých řetězech.

Převážet výkresy kamiómem

Matyáš Chochola pochází z rodiny architektů. Oba rodiče se však věnují i jiným věcem. Jeho matka Helena Dařbujánová zabrousila do světa designu, otec Otakar Chochola založil školu vnitřních stylů kung-fu a taj-či, zajímá se též o feng šui. „Když jsem jako kluk viděl, jak se rodiče s architekturou trápí, věděl jsem, že se architektem nestanu. Lákalo mě být řidičem kamiónu, ale už se mi tam motalo i malování. Přemýšlel jsem, jak to skloubit, a napadlo mě, že bych mohl převážet výkresy,“ směje se. Velmi brzy ho začalo zajímat sebepoznání, které je základem jeho tvorby. „S tátou jsme jezdili za českým jogínem Eduardem

Tomášem a jeho ženou Mílou. Zažil jsem ho staříčkého sedět na terase, když říkal: Svítí sluníčko, tak uvidíme, jestli to tělo ještě vydrží, nebo už ne.“

S rodiči jezdil i na statek do jižních Čech k Lídě Chrástánské, kterou žertem nazývá hippie babičkou a matkou české ezoterní scény. „Zajímala se o ni ještě za totality, organizovala různé semináře. Byla na tomto poli ostřílená harcovnice.“ Začal číst knížky s podobnou tematikou.

Dva měsíce v čínském klášteře

„Někdy v sedmé třídě jsem se rozhodl, že dosáhnou osvícení, ještě než začne nový školní rok. To se mi ale povedlo až o několik let později,“ žertuje. Předloni odjel do Wudangských hor, jedné z mála neznečištěných oblastí Číny, kde žijí taoističtí mniši. Dva měsíce tam žil v klášteře, cvičil kung-fu a meditoval. Den začínali v půl sedmé ráno miskou rýže a polévkou, pak následoval trénink a duchovní cvičení. „Bylo to silné místo. Měl jsem pocit, že tam nejsem ani poprvé, ani naposled.“

Odjížděl odtud nejen s nateklou čelistí, ke které přišel při tréninku, ale i s potvrzením, že cesta, po níž se vydal, je správná. „Nabyl jsem vnitřní jistoty a klidu. Vím, že nechat se manipulovat ostatními není pro mě. Vždyť samsara (koloběh zrození známý zvláště ve východních náboženstvích - pozn. red.) může být i zábavná.“

Jedním z důvodů, proč odjel do čínských hor, byl i vztah s přítelkyní. „Rozešli jsme se,“ odpovídá na otázku, k čemu tam došel. V Curychu potkal svou novou lásku, napůl Dánku, napůl Alžířanku. Vztah na dálku jim funguje, setkávají se na různých místech Evropy, naposledy v Kodani.

Macho, který obdivuje ženy

Přítelkyně za ním přijede i do New Yorku, kam se na jaře chystá. Cesta za oceán se váže na ocenění **Chalupeckého cenou** a výtvarník tam musí vytvořit projekt. „Uvedl jsem, že se chci setkat se zpěvačkou a performerkou Laurie Andersonovou. Musel jsem to ale upřesnit, protože s ní se chce setkat mnoho lidí. Mám záměr oslovit tamní spirituální a kulinární autority a taky mapovat rapovou a jazzovou scénu. Celé by to mělo vyústit v řadu výtvarných vystoupení.“

Jeho zájem o hudbu není nahodilý, sestra Žofie Dařbujánová je výraznou zpěvačkou na poli elektroswingu. „Talenty máme v rodině. Rodiče jsou takoví blázni, že bychom se s tím jinak vyrovnat nemohli,“ směje se výtvarník. On sám hrával na saxofon a vystupuje jako rapper v kapele. Tam provokuje výrazně machistickými texty. „Je to mužská záležitost,“ připouští, „ale kdo mě zná, ví, že ženy miluju, obdivuju je a mám dost co dělat, abych se jimi nenechal vláčet.“ Podle něj jeho rapování zachycuje skutečnost, že jsme se vzdálili původním archetypům mužskosti i ženskosti, které nás pomáhaly definovat.

Metrosexuálové a feministky

„Doba je převrácená, hodnoty postavené na hlavu a nic nám nepomáhá. Takže máme na jedné straně metrosexuály a na druhé feministky, které se mstí, ani nevědí za co. Vnímám mnoho lidí s nahromaděnými problémy, které zjednoduší, pro ně univerzální viníky, ale mimo sebe. Cestu vidím ve stanovení nových rolí, které nemusí být ani rovnoprávné, ani vyvážené, ani demokratické, ale měly by odpovídat vnitřnímu nastavení každého z nás.“

Staré role nesvědčí ani mužům, ani ženám, ale čistá mužská energie je teď hodně oslabená a kritizovaná. „Z toho nemůže vzejít nic dobrého. Ženská moudrost se přece nepoměřuje s muži! Pokud si budou ženy dokazovat svou sílu na mužské kastraci, je to špatně,“ myslí si.

Překračovat hranice a mísit styly, to je podle něj umění. Nikoli sezení v ateliéru. A tak kromě obrazů a soch navrhuje a šije šaty, občas zabrousí do designu a taky píše knihu. „O tajemství, ale je plná ironie,“ odpovídá na otázku, o čem bude. „Snažím se nebrat věci moc vážně a lidem vzkazuju: Nafoukněte si balóčky, jděte běhat nazí na náměstí a mějte radost!“

Matyáš Chochola: Být vertikálou na horizontále

Macho, šašek, provokatér, říkají o něm někteří. Originální umělec, který se nebojí pojmenovat věci přímo, tvrdí jiní. Třicetiletý malíř, sochař a performer si kromě kritiky vloni vysloužil i nejvyšší ocenění pro mladé výtvarníky – Cenu Jindřicha Chalupického. Pro finále soutěže připravil dílo s tématem apokalypsy.

>> Lucie Jandová

Rok předtím zabodoval na prestižním bienále umění Manifesta v Curychu, kde v rámci svého výtvarného projektu boxoval se čtrnáctinásobným mistrem světa v kickboxu. „Jsem solitér a to se mnoha lidem nelíbí,“ tvrdí umělec, který jezdí po Praze na kole a rád se fotí se zlatými řetězy.

Na výtvarnou školu ho vzali hned dvakrát. Poprvé to bylo v Brně na FaVU do ateliéru sochaře Michala Gabriela na studium figurativního sochařství. „Jenže po dvou letech jsem zjistil, že mi to nevyhovuje a potřebuju ještě něco jiného. A taky se to sešlo s tím, že jsem byl vyhozen, takže jsem v Brně skončil,“ říká s odzbrojující upřímností. Rok vedl divoký život v bytě v pražské Pařížské ulici, pak se přihlásil na pražskou AVU. Byl znovu přijat. Tentokrát k malíři Vladimíru Skreplovi. Kvůli svojí nonkonformitě a určité divokosti i tady vyčníval, ale tentokrát to ukočíroval a studium dokončil. Dostal se na půlroční stáž do Berlína, kde si našel galeristu, o čemž mnoho českých umělců jen sní. „Chci lepšího,“ podotkne vzápětí zarostlý mladý muž se zlatou náušnicí v uchu.

Krajina po apokalypse

Divokost a zájem o temnou složku lidské psychiky i celé civilizace ve své tvorbě nezapře. Pro návštěvníky pražské Národní galerie připravil vloni instalaci, která byla od zbytku výstavy finalistů Ceny Jindřicha Chalupického oddělena. Zatímco ostatní čtyři vystavovali u prosklené fasády dvora-

>> „Nafoukněte si balóčky, jděte běhat nazí na náměstí a mějte radost,“ vzkazuje třicetiletý výtvarný umělec. Foto Právo – Jan Handrejch





<< Ohořelý mercedes Memento Mori byl součástí jeho temné vize apokalypsy, s níž vloni zvítězil ve finále Ceny Jindřicha Chalupce. Foto Peter Fabo (2)

tí, negací, neřestí či odporu," vysvětluje umělec. Temnotu ve svém díle často ilustruje i performancemi či skrumážemi materiálů.

„Chci poukázat na to, že pokud se s vlastními stíny nebudeme schopni konfrontovat, nemůžeme je zvládnout ani v globálním měřítku. Situaci, v níž jsme se ocitli, nelze zmínit jen regulací škodlivých emisí nebo emancipací žen. Cesta do vlastního nitra je nezbytná," připomíná umělec.

Razí si vlastní cestu

Dílo bylo přijato kontroverzně. „Tlaky byly cítit ještě před tím, než jsem cenu převzal," krčí rameny. „Názorová otevřenost, s níž vstupuju do výtvarného diskurzu, je mnohým trnem v oku.“

Díky zkušenostem ze zahraničí českou výtvarnou scénu nahlíží kriticky. „Nechci střít do vlastních řad, ale budu. Podle mě v ní chybí nadhled a spojení s reálným životem. České umění je zahleděné samo do sebe a mnoho lidí v něm skrývá vlastní komplexy. A pak se klidně postaví za elitářsky formulovaná témata, která nemají odraz v reálném životě. S českými partičkami, co se vzájemně utvrzují ve svých názorech, se moc nekamarádím. Razím si vlastní cestu, která vede

festu ve švýcarském Curychu. Vystavil na něm keramické sochy tvarované údery kickboxerů. Matyáš se sám kickboxu věnuje, a proto si vyhlédl čtrnáctinásobného mistra světa Azema Maksutaje. Půl roku navštěvoval jeho tréninky a vnášel do nich výtvarný prvek. „Chtěl jsem zkoumat život světového šampiona. Jak se vyrovnává s tím, že jeho kariéra skončila a věnuje se už jen tréninku? Zajímá mě i rozpor mezi intenzivní mediální pozorností a běžným životem.“

V rámci projektu boxovali v keramické hlíně a tím zformovali hromadu soch. Zachycovaly životní energii bojového sportu. Později Azema pozval na magický rituál, při němž symbolicky zápasili. „Boxovali jsme s barevným pigmentem na rukavicích v oblacích barevného prachu a tím propojovali bojový sport s uměním. Předali jsme si odlišné pohledy na to, co je to být šampion a mít vizi.“

Podle Chocholy nejde o to, být silnější a chytřejší než ostatní, ale vědět, za čím jdeme a čemu věříme. Instalace, která následně vznikla, vzbudila v Curychu velkou pozornost svou vizuální přitažlivostí. Nad růžovou podlahou, jakou mají kickboxeři u Azema v tělocvičně, se vznášelo



>> Pohled do výstavy Magic, Exotic, Erotic, Veletržní palác, Národní galerie, 2016.



>> Detail instalace Ultra Violet Ritual, s níž se zúčastnil bienále Manifesta. Vycházel ze spolupráce se čtrnáctinásobným mistrem světa v kickboxu Azemem Maksutajem. Foto Wolfgang Traeger

ny, on si našel temný kout v zadním mezaninu. Vytvořil z něj osamocené brlohy lidských neřestí.

„Nechtěl jsem sdílet stejný prostor jako ostatní. Přál jsem si, aby návštěvníci prošli útrobními paláce do jeho zadní části a cestou mjeli náznaky toho, co je čeká. Ohořelé zbytky mercedesu například. Dovedly je do změněného vesmíru mé fantazie připomínajícího civilizaci po apokalypse. Výstava byla o stínech naší doby a taky o temnotě. Nejen univerzální, ale i té, co má v sobě každý z nás. Ať už ve formě slabostí, závislos-

opácným směrem. Jsem solitér, totální individualista. Je to danost, na kterou jsem přišel. Ano, jsem kontroverzní, to k umění patří. Spouště umělců se to však nedaří tak jako mně," tvrdí Matyáš Chochola a dodává: „Je těžké být vertikálou na horizontální scéně.“

Boxovat v keramické hlíně

Ocenění Chalupce cenou předcházela jeho účast na prestižním bienále umění Mani-

mnoho blyštivých trofejí upevněných na masivních zlatých řetězech.

Převážet výkresy kamiónem

Matyáš Chochola pochází z rodiny architektů. Oba rodiče se však věnují i jiným věcem. Jeho matka Helena Dařbujánová zabrousila do světa designu, otec Otakar Chochola založil školu vnitřních stylů kung-fu a taj-či, zajímá se též o feng šui. →



>> Rituální ohňová performance Ultra Violet Ritual na hoře Goldenberg, 2016. Foto Magdalena Norah Hauswirth

„Když jsem jako kluk viděl, jak se rodiče s architekturou trápí, věděl jsem, že se architektem nestanu. Látko mě být řidičem kamiónu, ale už se mi tam motalo i malování. Přemýšlel jsem, jak to skloubit, a napadlo mě, že bych mohl převážet výkresy,“ směje se. Velmi brzy ho začalo zajímat sebepoznání, které je základem jeho tvorby. „S tátou jsme jezdili za českým jogínem Eduardem Tomášem a jeho ženou Mílou. Zažil jsem ho staříčkého sedět na terase, když říkal: *Svíť sluníčko, tak uvidíme, jestli to tělo ještě vydrží, nebo už ne.*“

S rodiči jezdil i na statek do jižních Čech k Lidé Chrástanské, kterou žertem nazývá hippie babičkou a matkou české ezoterní scény. „Zajímala se o ni ještě za totality, organizovala různé semináře. Byla na tomto poli ostřílená harcovnice.“ Začal číst knížky s podobnou tematikou.

Dva měsíce v čínském klášteře

„Někdy v sedmé třídě jsem se rozhodl, že dosáhnou osvícení, ještě než začne nový školní rok. To se mi ale povedlo až o několik let později,“ žertuje. Předloni odjel do Wudangských hor, jedné z mála neznečištěných oblastí Číny, kde žijí taoističtí mniši. Dva měsíce tam žil v klášteře, evičil kung-fu a meditoval. Den začínali v půl sedmé ráno miskou rýže a polévkou, pak následoval trénink a duchovní cvičení. „Bylo to silné místo. Měl jsem pocit, že tam nejsem ani poprvé, ani naposled.“

Odjížděl odtud nejen s nateklou čelistí, ke které přišel při tréninku, ale i s potvrzením, že cesta, po níž se vydal, je správná. „Nabyl jsem vnitřní jistoty a klidu. Víím, že nechat se manipulovat ostatními není pro mě. Vždyť samsara (*koloběh*



>> V roce 2014 odjel do Číny, kde strávil dva měsíce v taoistickém klášteře a s mnichy tam nejen meditoval, ale také cvičil kung-fu. Foto archiv Matyáše Chocholey

zrození známý zvláště ve východních náboženstvích – pozn. red.) může být i zábavná.

Jedním z důvodů, proč odjel do čínských hor, byl i vztah s přítelkyní. „Rozešli jsme se,“ odpovídá na otázku, k čemu tam došel. V Curychu potkal svou novou lásku, napůl Dánku, napůl Alžířanku. Vztah na dálku jim funguje, setkávají se na různých místech Evropy, naposledy v Kodani.

Macho, který obdivuje ženy

Přítelkyně za ním přijede i do New Yorku, kam se na jaře chystá. Cesta za oceán se váže na oceňování Chalupeckého cenou a výtvarník tam musí vytvořit projekt. „Uvedl jsem, že se chci setkat se zpěvačkou a performerkou Laurie Andersonovou. Musel jsem to ale upřesnit, protože s ní se chce setkat mnoho lidí. Mám záměr oslovit tamní spirituální a kulturní autority a taky mapovat rapo-

vou a jazzovou scénu. Celé by to mělo vyústit v řadu výtvarných vystoupení.“

Jeho zájem o hudbu není nahodilý, sestra Žofie Dařbujánová je výraznou zpěvačkou na poli elektroswingu. „Talenty máme v rodině. Rodiče jsou takoví blázní, že bychom se s tím jinak vyrovnat nemohli,“ směje se výtvarník. On sám hrával na saxofon a vystupuje jako raper v kapele. Tam provokuje výrazně machistickými texty. „Je to mužská záležitost,“ připouští, „ale kdo mě zná, ví, že ženy miluju, obdivuju je a mám dost co dělat, abych se jimi nenechal vláčet.“ Podle něj jeho rapování zachycuje skutečnost, že jsme se vzdálili původním archetypům mužskosti i ženskosti, které nás pomáhaly definovat.

Metrosexuálové a feministky

„Doba je převrácená, hodnoty postavené na hlavu a nic nám nepomáhá. Takže máme na jedné straně metrosexuály a na druhé feministky, které se mstí, ani nevědí za co. Vnímám mnoho lidí s nahromaděnými problémy, které zjednodušuj,

hledají pro ně univerzální viníky, ale mimo sebe. Cestu vidím ve stanovení nových rolí, které nemusí být ani rovnoprávné, ani vyvážené, ani demokratické, ale měly by odpovídat vnitřnímu nastavení každého z nás.“

Staré role nesevědějí ani mužům, ani ženám, ale čistá mužská energie je teď hodně oslabená a kritizovaná. „Z toho nemůže vzejít nic dobrého. Ženská moudrost se přece nepoměruje s muži! Pokud si budou ženy dokazovat svou sílu na mužské kastraci, je to špatně,“ myslí si.

Překračovat hranice a mísit styly, to je podle něj umění. Nikoli sezení v ateliéru. A tak kromě obrazů a soch navrhuje a šije šaty, občas zabrousí do designu a taky píše knihu. „O tajemství, ale je plná ironie,“ odpovídá na otázku, o čem bude. „Snažím se nebrat věci moc vážně a lidem vzkazuju: Nafoukněte si balónky, jděte běhat nazí na náměstí a mějte radost!“ ■

Liberecká galerie představí finalisty **Ceny Jindřicha Chalupického**

Datum vydání: 17.03.2017, Zdroj: tyden.cz, Rubrika: Umění, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Oblastní galerie v Liberci představí letos čtyři mladé umělce, loňské finalisty **Ceny Jindřicha Chalupického**. Ocenění uděluje stejnojmenná společnost od roku 1990 nejlepším mladým výtvarníkům do 35 let.

Oblastní galerie v Liberci představí letos čtyři mladé umělce, loňské finalisty **Ceny Jindřicha Chalupického**. Ocenění uděluje stejnojmenná společnost od roku 1990 nejlepším mladým výtvarníkům do 35 let.

"Díky spolupráci se Společností **Jindřicha Chalupického** se do Liberce dostane skutečně to nejlepší současné umění, které se v České republice nabízí. Je to velký přínos pro galerii a také pro její návštěvníky," řekl ředitel liberecké galerie Jan Randáček.

Cenu Jindřicha Chalupického získali v minulosti například Jiří Skála, David Černý nebo Lukáš Rittstein. Společnost podle její ředitelky Kataríny Kottové také s mladými umělci spolupracuje na výstavách a projektech. "Jednou z nových programových sérií jsou takzvané Intervence do několika partnerských regionálních institucí. Loni to byla Roudnice nad Labem, Cheb, letos se přidal Liberec, České Budějovice nebo Jihlava," řekla Kottová. Někde se díla mladých výtvarníků objeví jen na performancích nebo jako součást stálých výstav.

V Liberci půjde o samostatné výstavy čtyř loňských finalistů - Anny Hulačové, Johany Střížkové, Aleše Čermáka a Kataríny Hládekové. První výstavu mohou vidět návštěvníci galerie už v těchto dnech. Až do 25. června jsou v bývalých městských lázních v Liberci vystaveny sochy, které třiatřicetiletá Anna Hulačová vytvořila pro finále **Ceny Jindřicha Chalupického** 2016. Výstavu doplnily její kresby, které jsou vystavené poprvé. "Kresby mohou souviset i se skicou, která je typická pro práci sochařů. Ale u Anny se kresba stala samostatným médiem, které jí dává větší svobodu," řekla kurátorka výstavy Mariana Serranová.

Hulačová je absolventkou Akademie výtvarných umění v Praze. Její převážně figurativní práce ztělesňují podle Serranové osobitou estetiku na pomezí starodávných idolů, gotické dřevořezby a plošného minimalismu grafického designu a fotografie. Svou tvorbu Hulačová představila v mnoha renomovaných českých výstavních institucích, jako je Národní galerie v Praze, pražská MeetFactory či galerie Hunt Kastner Artworks, která ji zastupuje. Známa je i v zahraničí. Za svou realizaci na finále **Ceny Jindřicha Chalupického** 2016 získala Diváckou **cenu** Českých center.

[Zpět](#)

Galerie v Liberci zahájila tři výstavy. Představuje současníky Hulačovou i Loskota a malíře z 19. století Tkadlíka

Datum vydání: 10.03.2017, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Oblastní galerie v Liberci ve středu otevřela tři výstavy.

Představuje současné umělce Annu Hulačovou a Richarda Loskota, kteří byli nominováni na **Cenu Jindřicha Chalupeckého**, a také téměř zapomenutého českého malíře z 19. století Františka Tkadlíka.

[Zpět](#)

Mediální zviditelňování skrze **Cenu Jindřicha Chalupického**. Po šamanské kontroverzi k apolitické profesionalitě

Datum vydání: 03.02.2017, Zdroj: ČRo - wave.cz, Rubrika: kultura, Strana: 0, Autor: Alžběta Bačíková

Zpráva v NewtonOne

Originál

Sotva se trochu zapomnělo na diskuze o kontroverzích vítěze posledního ročníku **Ceny** Jindřicha **Chalupického**, už se soutěž přihlásila o pozornost ohlášením finalistů pro příští rok. V posledních ročnících se jí daří vstupovat do mediálního prostoru daleko výrazněji než kdy dřív. Prezentace prestižního ocenění pro mladé výtvarné umělce zřejmě představují nejsledovanější kanál, který o umělecké scéně dává vědět široké veřejnosti. Kromě finanční podpory a zprostředkování výhod k další profesionální produkci je **Cena** atraktivní právě jako příležitost ke zviditelnění.

Při vyhlašování pětice letošních finalistů hodnotil Ondřej Chrobák společně s Markem Pokorným stav **Ceny** jako nejlepší v její dosavadní historii od vzniku v roce 1990. Aktivita **Ceny** se skutečně vyvíjí. Jako by usilovala o odklon od jednostranné úlohy stanovit principem soutěže jediného laureáta a směřovala k širšímu působení. Sama ředitelka CJCH Karina Kottová ve své úvodní řeči tematizovala problematičnost soutěže jako formátu pro hodnocení umění. Podotkla dokonce, že dnešní doba vybízí spíše k solidaritě a vzájemné spolupráci. I na četných událostech, doplňujících paralelně v průběhu roku harmonogram soutěže, je vidět, že CJCH nechce být jen aktem udílení jedinečného postu, ale soustředí se i na edukativní činnost, propojování českého prostředí se zahraničím, decentralizaci kulturních aktivit mimo hlavní město a zapojování širšího okruhu umělců. Například pro sérii promo videí s titulem Nabíjíme **cenu** byli osloveni autoři napříč scénou. Prostřednictvím akcí se zlatou trofejí pro vítěze shromažďovali kolem ocenění jakýsi symbolický kapitál. Některá ze série gest se dají chápat jako akty pomyslné kolegiality, některá naopak působí kriticky. S těmito sebereflexivními tendencemi soutěže však poněkud kontrastují ty nejvíce exponované momenty, mezi které patří i vystupování loňského vítěze Matyáše Chocholy. Jakou v tomto případě média zprostředkovala zprávu o stavu umění? Pokud odhlédneme od množství uměleckých realizací nebo samotné instalace na výstavě finalistů a budeme se soustředit na to, co má laický divák možnost vnímat prostřednictvím rozhlasu, televize a internetu, vykryštalizuje nám groteskní obraz nespoutaného umělce, bořícího bezhlavě tabu korektnosti. Chocholova „kontroverznost“ přitom směřovala zejména k dráždění zvýšené citlivosti vůči projevům machismu. V porovnání s několika předchozími ročníky, kdy jsme jako laureáty vidali spíše umělce-intelektuály, pokoušející se jasně formulovat své názory a srozumitelně komunikovat s veřejností, se vynořuje nespoutaný šaman, který sice přímočaře provokuje, ale neformuluje žádné jasné stanovisko. Kritické Chocholova vystupování jsou v diskuzi osočováni z toho, že nepochopili meta rovinu, která se v jeho nadsazených performativních projevech vyskytuje. Kdo umělce osobně zná, obhájí jeho strategii jako subverzivní provokaci. Na co přesně má taková provokace poukazovat a co je jejím smyslem překračujícím rovinu samoučelnosti, je těžké si domyslet. Má působit jako karikatura muže-umělce zaklínajícího se sebedůvěrnými pravdami o životě a úspěchu? A kolik z této nadsázky odhalí divák sledující ČT art během ceremoniálu udílení **ceny**? Nakolik je tento performativní mód srozumitelný a do jaké míry pro diváka představuje to, co vidí a slyší, doslovnou zprávu o stavu současného umění? Ve sdíleném mediálním prostředí se šokování stává lacinou marketingovou strategií. Svrchovaná pozice umělce, symbolicky osvobozená od nutnosti obhajovat smysluplnost svého jednání nebo širší názorové zázemí, se ocitá na vodě. Organizátoři **Ceny Jindřicha Chalupického** jsou přitom v pozici zprostředkovatelů určitých možností soutěže, kteří nemají pravomoci ani není v jejich zájmu jakkoliv regulovat projevy jejich účastníků. Nemohou hájit ani kritizovat. Případ loňského laureáta je pak v důsledku zcela nezáměrnou institucionální kritikou upozorňující na rozpory mezi nabízenými možnostmi mediální prezentace a jejich reálným zužitkováním v konkrétním případě. Etno ezo empétočka Matyáše Chocholy. Jaká byla letošní **Cena Jindřicha Chalupického**? CJCH to působí více škody než užítku, protože jakákoliv debata o působení umění na svět kolem sebe je najednou strhávána do bláta bazálních diskuzí zahrnujících otázky typu: Mají být umělci těmi, kdo se vyjadřuje ke společenským nebo politickým otázkám, nebo mají být raději figurami uzavřenými ve svém vlastním autonomním světě? Mezi letošními finalisty bohužel nenajdeme angažovaného umělce s výrazně vyprofilovaným společenskokritickým smýšlením. Také se ale asi mezi nimi stěží najde autor, který by ve své schopnosti názorově štěpit výtvarnou scénu dokázal zapůsobit podobně jako loňský laureát. Zdá se, že tu není osobnost, které by bylo vlastní bezhlavě bořit pomyslná tabu. Příležitost mediální pozornosti však může jednomu vždycky dodat kuráž. Zbývá pak jen doufat, že napříště takové zviditelnění neskončí jen jako prázdná forma. Karina Kottová: Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupického** nemusí být v galerii

[Zpět](#)

Na CJCH jsou nominováni Drdová, Gajarský, Valocká, Kohout a Loskot

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: ČRo - wave.cz, Rubrika: wavenews, Strana: 0, Autor: Karolína Tomašková

Zpráva v NewtonOne

Originál

Mezi pěticí nejlepších výtvarníků do 35 let už potřetí figuruje jméno Richarda Loskota, který se věnuje zejména novým technologiím ve výtvarném umění. Finalisty doplňuje Martin Kohout, který byl za své počiny na **cenu** v roce 2014 také už jednou nominován. Pětice nadějných českých umělců pokračuje jménem Dominika Gajarského, který propojuje fotky a videa, a uzavírají ji umělkyně Romana Drdová a Viktorie Valocká, autorky instalací a fotografií. Zatímco Drdová se inspiruje ve světě módy a designu, Valocká hledá podněty v uměleckých směrech z počátku 20. století. „Obě umělkyně zastupují zcela aktuální tendence současného umění, které jsou pro českou scénu typické,“ říká předseda poroty Marek Pokorný z Galerie města Ostravy PLATO. Mezinárodní porota vybírala z celkem 96 umělců. Zveřejnění nominací na **Cenu Jindřicha Chalupického** přichází tradičně pouhé dva měsíce po ocenění posledního vítěze. Loni si **cenu** převzal třicetiletý Matyáš Chochola, který žije a tvoří střídavě v Čechách a ve Švýcarsku. V pořádání vyhlašovacího ceremoniálu a výstavy se po roce střídají města Praha a Brno. Letos se bude **cena** předávat v Brně, proto i díla všech nominovaných najdete na společné výstavě od 21. září 2017 do 14. ledna 2018 v Moravské galerii.

[Zpět](#)

Chalupeckého cena zveřejnila finalisty na rok 2017, znovu jsou nominováni Loskot či Kohout

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, kul

Zpráva v NewtonOne

Originál

V úterý byly zveřejněny nominace na **Cenu Jindřicha Chalupeckého** 2017.

Na třetí pokus ji může obdržet Richard Loskot, který se podílel na oživení kulturního života v Ústí nad Labem okolo tamního divadelního Činoheráku Ústí.

Tvorbu Martina Kohouta, finalisty z roku 2014, vloni v Pekingu vystavovala pobočka německého Goethe-Institutu.

Ve finále 28. ročníku **Ceny Jindřicha Chalupeckého** se ocitli Romana Drdová, Dominik Gajarský, Viktorie Valocká, Richard Loskot a Martin Kohout. Poslední dva nominaci neobdrželi poprvé, Loskot už byl ve finále dokonce dvakrát.

Z 96 přihlášených finalisty vybrala mezinárodní porota.

Práce pěti výtvarníků budou pořadatelé **ceny** představovat během roku 2017, společně je pak od 21. září ukážou na výstavě, kterou má letos hostit Moravská galerie v Brně. Ve stejném městě bude **Cena Jindřicha Chalupeckého** koncem roku 17. listopadu udělena.

Praha a Brno se v pořádání výstavy a ceremoniálu po roce střídají.

Při jednání poroty vloni v listopadu bylo podle pořadatelů zřejmé, že silných, obecné kvality se vymykajících osobností v českém výtvarném provozu ubylo – zato je přihlášených stále víc a dosahují stále vyrovnanější úroveň, konstatoval předseda poroty Marek Pokorný z Galerie města Ostravy Plato.

Možná i proto se podle Pokorného mezi finalisty znovu objevila jména umělců nominovaných už v minulosti. "Naopak dvě umělkyně zastupují zcela aktuální tendence současného umění, které jsou pro českou scénu typické," řekl o letošním výběru finalistů.

Richard Loskot, který už ve finále byl v letech 2012 a 2014, se zabývá novými technologiemi a vytváří soustavy na sebe reagujících přístrojů, které zkoumají limity lidského vnímání.

V roce 2015 měl Loskot samostatné výstavy v pražské Galerii Jaroslava Fragnera, českobudějovické Galerii D9 či v ústecké Galerii Hraníčář. Právě na obnově kulturního života kolem ústeckého Činoheráku Ústí se Loskot podílel.

Richard Loskot se narodil roku 1984 v Mostě, od mládí ale žije v Ústí nad Labem. Dva roky studoval u Magdaleny Jetelové na akademii v Mnichově. Loskotův projekt nazvaný Barva je to, co není zvítězil v divácké anketě časopisu Respekt doplňující **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2014.

Chalupeckého cena zveřejnila finalisty na rok 2017, nominaci znovu obdrželi Loskot či Kohout

V úterý byly zveřejněny nominace na **Cenu Jindřicha Chalupeckého** 2017. Již potřetí ji může obdržet Richard Loskot, který vytváří soustavy na sebe vzájemně reagujících přístrojů. Martin Kohout, finalista z roku 2014, s důvtipem glosuje propojování lidského života a technologií.

další > poslední >>

Romana Drdová se narodila roku 1987, pracuje s objekty, fotografiemi a instalacemi.

Romana Drdová se narodila roku 1987, pracuje s objekty, fotografiemi a instalacemi.

Tvorbu Romany Drdové mohli předloni vidět návštěvníci pražského Veletržního paláce.

Drdová tu svoji instalaci reagovala na prostor původního prezidentského salonku s pohledem do Malé dvorany.

Ukázka z tvorby Romany Drdové.

Ukázka z tvorby Romany Drdové.

Ukázka z tvorby Romany Drdové.

Ukázka z tvorby Romany Drdové.

Ukázka z tvorby Romany Drdové.

Dominik Gajarský, ročník 1986, se vyjadřuje prostřednictvím fotografií a pohyblivého obrazu.

Gajarský má zvláštní cit pro analogovou techniku a zajímá ho její historie.

Vloni Gajarského tvorbu v rámci cyklu Start Up představila Galerie hlavního města Prahy.

Samostatné přehlídky měl umělec již dříve v pražské Galerii Jelení a Galerii 35m2 či v brněnské galerii TIC.

Celkem nalezeno: 3.

Zobrazují: 1 - 1.

[Další>](#)

[Konec>>](#)

V případě Martina Kohouta, finalisty z roku 2014, porota ocenila důvtip, s nímž je schopen zprostředkovat obavy ze stále intenzivnějšího propojení lidského života s technologiemi.

Kohout měl vloni samostatné výstavy ve švýcarské Kunstraum Riehen, jeho tvorbu také v Pekingu představila pobočka německého Goethe-Institutu.

O rok dříve se s Kohoutovou tvorbou mohli seznámit návštěvníci pražské Polansky Gallery či pražské Meetfactory.

Romana Drdová, narozená roku 1987, pracuje s objekty či fotografiemi, vytváří instalace. Inspiruje ji móda, technologie či design. Její tvorbu mohli předloni vidět návštěvníci pražského Veletržního paláce, kde Drdová svoji instalaci reagovala na prostor původního prezidentského salonku s pohledem do Malé dvorany. Kurátorkou této výstavy byla Charlotta Kotíková.

Dominik Gajarský, ročník 1986, se vyjadřuje prostřednictvím fotografií a pohyblivého obrazu. Má zvláštní cit pro analogovou techniku a zajímá ho její historie. Vloni Gajarského tvorbu v rámci cyklu Start Up představila Galerie hlavního města Prahy, samostatné přehlídky měl umělec již dříve v pražské Galerii Jelení a Galerii 35m2 či v brněnské galerii TIC.

Absolventka pražské AVU Viktorie Valocká, narozená roku 1988, maluje, vytváří koláže, kresby či keramiky. Inspiruje ji umění ze začátku 20. století, vliv na ni měl třeba ruský suprematismus či modernistická redukce.

Když Valocká studovala v ateliéru Vladimíra Skrepla, kam se dostala teprve na třetí pokus, mimo jiné projezdila Španělsko a vytvářela kresebné záznamy ze své cesty. Byla také na rezidenčním pobytu v řeckých Athénách.

„Pracuju co nejvíc intuitivně, nechávám do obrazů prosakovat to, s čím se setkám nebo co záměrně sleduju,“ řekla Valocká v rozhovoru pro Malířské sympozium Benedikt Most. „To je miliarda věcí, které se nedají vyjmenovat, myslím tím od například toho, jak se (ne)pobavím s rodinou; přes hudbu, kterou zrovna poslouchám; současnou seriálovou produkci; knihy; výstavy, na které jdu, až po to, co vidím a zažiju, třeba i nechtěně,“ dodala.

Finalisté letošního ročníku jsou známi, přestože vítěze toho minulého pořadatelé zveřejnili teprve před dvěma měsíci. Brzkým vyhlášením nominací [Cena Jindřicha Chalupického](#) usiluje o větší pozornost.

Loni se laureátem [ceny](#) stal třicetiletý Matyáš Chochola. Podle poroty se ve svém díle zabývá temnou stranou lidské přirozenosti, sexualitou, kultem tělesnosti nebo touhou po nebezpečí a rychlosti. Kombinuje nalezené předměty s technologiemi i uměleckými díly, výrazným prvkem jeho projevu je osobní účast, akce a performance.

[Cena Jindřicha Chalupického](#) pro výtvarné umělce do 35 let se udílí už od roku 1990 z podnětu dramatika a bývalého prezidenta Václava Havla, básníka a výtvarníka Jiřího Koláře a malíře Theodora Pištěka.

[Chalupického](#) [cenu](#) obdržel umělec Chochola, v Curychu sochal s pomocí úderů kickboxerů - [čtěte ZDE](#)

Výtvarníka Gajarského inspirovaly pakobylky k metafoře o cizí bytosti přenesené do naší kultury - [čtěte ZDE](#)

Ústecká galerie Hraničář ožívá, vděčí za to i umělci Loskotovi - [čtěte ZDE](#)

Richard Loskot bude promítat v planetáriu. Čtyři dny zachycoval pohyby hvězd - [čtěte ZDE](#)

[Zpět](#)

Do třetice všeho dobrého? Chalupeckého cena vybrala finalisty, jednoho už potřetí

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: ct24.cz, Rubrika: Kultura, Strana: 0, Autor: benediktovaj

Zpráva v NewtonOne

Originál

Výtvarník Richard Loskot se potřetí dostal do finále **Ceny Jindřicha Chalupeckého**. Pětici finalistů spolu s ním tvoří Romana Drdová, Dominik Gajarský, Viktorie Valocká a Martin Kohout, který byl už také jednou nominován. Vítěz 28. ročníku **ceny** pro výtvarné umělce do 35 let by měl být oznámen v listopadu.

V pořádání vyhlášovacích ceremoniálů a výstav se po roce střídají Praha a Brno. Práce všech nominovaných tak letos na společné výstavě ukáže od 21. září do 14. ledna Moravská galerie. Tvorbu jednotlivých finalistů budou také pořadatele představovat během roku.

Zájemci o umění si tak připomenou, že Richard Loskot, který byl ve finále v letech 2012 a 2014, se zabývá novými technologiemi. Vytváří soustavy na sebe reagujících přístrojů zkoumající limity lidského vnímání. Podobně u Martina Kohouta, finalisty z roku 2014, porota ocenila důvtip, s nímž je schopen zprostředkovat obavy pramenící ze stále intenzivnějšího propojení lidského života s technologiemi.

Galerie: Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: zleva Martin Kohout, Dominik Gajarský, Richard Loskot a Viktorie Valocká (v ruce drží fotografii finalistky Romany Drdové)

Autor: ČTKzdroj: Michal Krumphanzl">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Dalších 5 fotek

Zavřít

Galerie

Finalisté **Ceny Jindřicha Chalupeckého** 2017: zleva Martin Kohout, Dominik Gajarský, Richard Loskot a Viktorie Valocká (v ruce drží fotografii finalistky Romany Drdové)

Autor: ČTK

Zdroj: Michal Krumphanzl

Autor: Vít Šimánekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Richard Loskot na výstavě finalistů 25. ročníku **Ceny Jindřicha Chalupeckého**

Autor: Vít Šimánek

Zdroj: ČTK

Autor: Vít Šimánekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Martin Kohout na výstavě finalistů 25. ročníku **Ceny Jindřicha Chalupeckého**

Autor: Vít Šimánek

Zdroj: ČTK

zdroj: GHMP">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Dominik Gajarský / Carausius morosus, 2015 - video z cyklu Start up v Galerii hlavního města Prahy

Autor:

Zdroj: GHMP

zdroj: Národní galerie v Praze">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Romana Drdová / Pohled - z cyklu Introducing v Národní galerii v Praze (2015)

Autor:

Zdroj: Národní galerie v Praze

zdroj: AUG">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Z výstavy Viktorie Valocká: Shnilý mango v Galerii Altán KLamovka (2016)

Autor:

Zavřít

Dominik Gajarský se vyjadřuje především prostřednictvím média fotografie a pohyblivého obrazu se zvláštním citem pro analogovou techniku včetně její historie.

Romana Drdová pracuje s médiem objektu, fotografie a instalace. Ve své práci se inspiruje i ve světě módy, technologie či designu. Viktorie Valocká je malířkou, pracuje také v médiích koláže, kresby a keramiky. Její tvorba se inspiruje uměním začátku 20. století. Globální jazyk současného umění

„Obě umělkyně zastupují zcela aktuální tendence současného umění, které jsou pro českou scénu typické,“ upozornil předseda poroty Marek Pokorný z Galerie města Ostravy PLATO. Mezinárodní jury vybírala z 96 umělců. Podle Pokorného je z jejich tvorby zřejmé, že silných, obecně kvalitě se vymykajících osobností ubylo – ve prospěch vysokého standardu a adekvátně používaného globálního jazyka současného umění.

Loni se laureátem **ceny** stal třicetiletý Matyáš Chochola. Zveřejněním jmen finalistů dalšího ročníku pouhé dva měsíce po vyhlášení vítěze předchozího, usilují pořadatelé o větší pozornost pro soutěž a především pro současné české výtvarné umění.

Profil

Cena Jindřicha Chalupeckého

Nese jméno výtvarného teoretika a historika umění (1910–1990). Udílí se od roku 1990 z podnětu dramatika a bývalého prezidenta Václava Havla, básníka a výtvarníka Jiřího Koláře a malíře Theodora Pištěka.

[Zpět](#)

Chalupeckého cena zná finalisty, porota je vybrala z 96 přihlášených

Datum vydání: 17.01.2017, Zdroj: magazin.aktualne.cz, Rubrika: Výtvarné umění, Strana: 0, Autor: ČTK

Zpráva v NewtonOne

Originál

Ve finále 28. ročníku **Ceny Jindřicha Chalupeckého** jsou Romana Drdová, Dominik Gajarský, Viktorie Valocká, Richard Loskot a Martin Kohout. Poslední dva mají nominaci opakovaně, Loskot byl ve finále...

Ve finále 28. ročníku **Ceny Jindřicha Chalupeckého** jsou Romana Drdová, Dominik Gajarský, Viktorie Valocká, Richard Loskot a Martin Kohout. Poslední dva mají nominaci opakovaně, Loskot byl ve finále...

[Zpět](#)